



הכנסת

הכנסת העשרים-וחמש מושב שני

פרוטוקול מס' 377 מישיבת ועדת הכספים יום שני, ז' בניסן התשפ"ד (15 באפריל 2024), שעה 10:12

סדר היום:

1. דיון מעקב בנושא פיצויים לתושבי הצפון וסיוע לחיילי המילואים, משרתי הקבע ובני זוגם בעקבות מצב הלחימה-חרבות ברזל.
2. דיון מעקב בנושא חובות אבודים- החזר מס ופיצוי בעקבות מצב הלחימה-חרבות ברזל.

נכחו:

חברי הוועדה:

משה גפני – היו"ר
ינון אזולאי
אלי דלל
שרן מרים השכל
חמד עמאר
אחמד טיבי
נעמה לזימי
משה סולומון
יצחק פינדרוס
נאור שירי

חברי הכנסת:

ששון ששי גואטה
גלעד קריב
אלעזר שטרן

מוזמנים:

- | | | |
|----------------------|---|--|
| יוראי מצלאווי | — | סמנכ"ל, משרד האוצר |
| אריאל הבר | — | רכז צוות ביטחון באגף תקציבים, משרד האוצר |
| זאב ריינמן | — | סא"ל, רע"ן תקציבי אגם כוח אדם ושכר, משרד הביטחון |
| אמיר דהן | — | מנהל מחלקת פיצויים, רשות המיסים |
| אלינה מילקין ברקביץ' | — | מנהלת אגף, המוסד לביטוח לאומי |
| חנן פורטמן | — | עו"ד, ראש תחום, המוסד לביטוח לאומי |
| רמזי גבאי | — | יו"ר איגוד תעשיות הטקסטיל והאופנה, התאחדות התעשיינים בישראל |
| מיה הרשקוביץ | — | מנהלת איגוד תעשיות הטקסטיל והאופנה, התאחדות התעשיינים בישראל |
| ליאור גור | — | צוות כנסת וממשלה, פורום העצמאים והפריילנסרים מבית ההסתדרות |
| רועי כהן | — | עו"ד ונשיא, לה"ב לשכת ארגוני העצמאים והעסקים בישראל |
| יורם מועלמי | — | יושב-ראש מפלגת העצמאים החדשים כוח חזק |
| רמי לוי | — | מפלגת העצמאים החדשים |
| לירן אביטן | — | כלכלן, איגוד לשכות המסחר |
| אילנית פינשטיין | — | סמנכ"לית כספים, קבוצת אמבר מכון תערוכות |
| אלה מדינה | — | נציגת פורום משפחות הקבע |

הדס וינוגרד	—	מקימת ומובילת פורום משפחות הקבע
יעל היבש	—	ממקימות הפורום, פורום משפחות הקבע
איילת השחר סיידוף	—	מייסדת וראש התנועה אימהות בחזית
יסמין מגל	—	בת דודה של החטוף עומר נאוטרה, משפחות החטופים
אסנת שרעבי מטלון	—	אחות של החטופים יוסי ואלי שרעבי, משפחות החטופים
גיל דיקמן	—	בן דוד של החטופה כרמל גת, משפחות החטופים
בועז מירן	—	אח של החטוף עומרי מירן, משפחות החטופים
שמעון אור	—	דוד של החטוף אבינתן אור, משפחות החטופים, פורום תקווה
אהרון גמזו	—	ישובים לא מפונים, כפר סאלד
אורן פסטרנק	—	עו"ד, ענף הפקת האירועים

ייעוץ משפטי:

שלומית ארליך

רישום פרלמנטרי:

רינת בן מוחה, חבר תרגומים

רשימת הנוכחים על תואריהם מבוססת על המידע שהוזן במערכת המוזמנים הממוחשבת. ייתכנו אי - דיוקים והשמטות

דיון מעקב בנושא פיצויים לתושבי הצפון וסיוע לחיילי המילואים, משרתי הקבע ובני זוגם בעקבות מצב הלחימה-חרבות ברזל**דיון מעקב בנושא חובות אבודים-החזר מס ופיצוי בעקבות מצב הלחימה-חרבות ברזל**

היו"ר משה גפני:

בוקר טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת הוועדה. אנחנו קודם נותנים למשפחות החטופים, אשרת שרעבי מטלון, בבקשה.

אסנת שרעבי מטלון:

בוקר טוב, שמי אסנת שרעבי מטלון, אני אחות של יוסי ואלי שרעבי, הם עדיין חטופים בעזה, עדיין. ולכן אני כאן, להזכיר לכם שהם עדיין שם. הם נחטפו מקיבוץ בארי, מהבית, מהמיטות. לאלי הייתה משפחה, כולה נרצחה אשתו ושתי הבנות נרצחו בביתן. המשפחה של יוסי, אשתו ושלושת הבנות ניצלו. אני משערת שכבר כולכם מכירים את הסיפורים, אני לא אחזור על הסיפור. אני קודם כול מודה לכל מי שנמצא כאן, זה אומר שאתם לא בפגרה, ואנשים במדינה הזו והמדינה הזו חשובה לכם ולכן אתם פה, אז תודה.

אני פה בתחושת פספוס ענקית. לעמוד מול איראן ולא לעמוד מול החמאסניקים זו פשוט תחושת פספוס ענקית. זה אומר שלא שמרתם על האחים שלי, לא שמרתם על היישובים, לא המדינה ולא צה"ל, צה"ל כל יכול וזה רק הלילה שיכולנו לאיראן זה רק מוכיח את זה שצה"ל לא היה שם. אני חושבת שאנחנו חייבים, חייבים, לעשות עסקה, חייבים. חייבים להביא את כולם. אפשר לומר שהמלחמה הסתיימה בעזה, ופשוט להביא אותם.

אנחנו הולכים לא לחגוג את פסח, אנחנו הולכים לציין את פסח, לציין את זה שיש דבר חירות ואנחנו עדיין בעבדות. אני לא יודעת איך אתם הולכים לציין את פסח; אנחנו בטח לא נשיר, לנו יש חמישה כיסאות ריקים – ארבעה נרצחים, אחד עדיין שם. גם יוסי שנהרג שם – שבוי; אבל אלי, אנחנו מקווים שעדיין חי, ואנחנו חייבים להחזיר אותו ואת כל 131 החטופים שם. החטופים, החטופות, זה אומר נשים, זה אומר גברים, זה אומר ילדים, חיילים, חיילות. הם עוברים גיהנום.

אנחנו, היה לנו לכולנו לילה אחד של פחד וחרדה מה יהיה? איך נתמודד? והם ואנחנו כל המשפחות החטופות יום-יום אנחנו קמים לבוקר שאין לנו את הפריווילגיה לחזור לשגרה, לנו אין שגרה. אז אנחנו מבקשים שתכריזו שהמלחמה הזאת הגיעה לסיומה, ושיחזירו את כולם בבת אחת. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, יסמין מגל.

יסמין מגל:

אני בת דודה של עומר נאוטרה. עומר גם חטוף בעזה מאז ה-7 באוקטובר. עומר נולד וגדל בארצות הברית וכשהוא סיים תיכון הוא החליט לבוא לארץ להתגייס, והוא חייל בודד בעצם. באותו בוקר הוא סגר שבת ביחד עם הצוות שלו ולא היה להם סיכוי, לא היו שם מספיק כוחות באותו יום.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

באיזו יחידה הוא היה?

יסמין מגל:

הוא בשריון. ואני מאוד מסכימה שכשעולה אפשרות לעסקה אז צריך לוודא שכולם כלולים בעסקה הזאת. הוא בא לפה מתוך אידיאל, הוא בא לפה להגן. אנחנו שמנו אותו שם, המדינה שלחה אותו להגן על היישובים האלה, על המדינה להחזיר אותו ואת כולם. בשלב כזה, אחרי כל כך הרבה חודשים כולם כבר במצב הומניטרי, וזה הומניטרי להחזיר את כולם ולא להתחיל לעשות עסקאות חלקיות. אני

פשוט מבקשת שכשעולה האפשרות, להחזיר את כולם כולל את עומר וכולל את כל הגברים הצעירים וכולל את החיילים. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. גיל דיקמן.

גיל דיקמן:

שלום, קוראים לי גיל, אני בן דוד של כרמל גת שחטופה בעזה כבר 192 ימים. דובר פה קודם על רגעי האימה שכולנו חוונו בלילות האחרונים וכמה אנחנו יודעים שכל לילה וכל שניה עבור החטופים בעזה הם רגעי אימה כאלה בדיוק.

אני חושב שאנחנו היום במלחמה אחרת מזאת שהיינו בה לפני כן, אנחנו כבר לא באותו המצב, אנחנו צריכים להתכונן לדברים שהם הרבה יותר מאשר רק המלחמה בעזה, וזה כבר ברור. וראינו מה ישראל מסוגלת לעשות כשיש לה גיבוי של כל העולם מול הכוחות המרושעים שמנסים לתקוף אותנו, ככה פשוט, ארצות הברית ובריטניה, ירדן מצטרפת, עוד מדינות שלא צריך להזכיר את שמן גם הן איתנו. העולם איתנו כשאנחנו ניצבים מול הרוע.

יש לנו הזדמנות חד פעמית עכשיו לקחת את הקרדיט הבינלאומי הזה ולהציל איתנו חיים, וכן את החיים של כולם. הלוואי שאפשר היה לעשות את כולם ביום אחד, אם זה אפשרי כמובן, אם לא אז קודם את מי שאפשר גם אם זה אומר שכרמל בת דודה שלי תצטרך לחכות בתור, כדי שנוכל להציל את כל החטופים והחטופות.

האירוע של מוצאי שבת, הלילה הנורא הזה, המאיים, בסופו יצאנו בגדול כמעט בלי פגע. ילדה אחת בת שבע בכיתה ב' נפגעה ועד כמה שאני יודע עדיין מטפלים בה, עדיין מנסים להציל את חייה, אני מקווה שכבר הצליחו בשלב הזה, אני לא יודע.

אני מבקש מכם, ביקשתי את זה גם בוועדות אחרות, לעצום רגע את העיניים ולדמיין שזו לא רק ילדה אחת שנפגעה, יחד איתה יש 133 אנשים שעדיין שוכבים מוטלים, פצועים, חלקם חיים ברגעים האחרונים של החיים שלהם, חלקם זה כבר מאוחר מידי ואנחנו לא יודעים מי באיזה מצב, אחד מהם בן 86, אחד מהם חגג לפני יומיים 80 וגם הוא שוכב מוטל פצוע. אחד מהם תינוק בן שנה וגם אח שלו, והם שוכבים מוטלים פצועים ואנחנו לא ניגשים אליהם כדי להציל אותם. הם עוברים שם דברים גיהנום ואנחנו לא ניגשים אליהם כדי להציל אותם.

אחותי סטודנטית לרפואה, היא לימדה אותי שכשיש אירוע רב נפגעים קודם כול ניגשים אל מי שהמצב שלו הכי קריטי, מצילים את החיים שלו כי יכול להיות שאחר כך זה כבר יהיה מאוחר מידי, זה המצב שבו אנחנו נמצאים עכשיו.

אחרי הרבה זמן שבו היו תנועות לכאן או לכאן, משא ומתן כביכול, היום נראה שיש לנו גם את הכוח הבינלאומי, את הגיבוי של העולם, לגרום לדבר הזה לקרות. ישראל היום חזקה יותר ממה שהיא הייתה לפני 48 שעות. תיקחו את הגיבוי הבינלאומי הזה ואת הכוח שניתן לישראל, עכשיו, ותעשו איתו את הדבר היחיד שבועדות הולך להציל חיים. תחזירו 133 חטופים הביתה.

תדחו כל שיקול אחר, כל שיקול פוליטי, כל שיקול שאני לא רוצה להעלות על הדעת אפילו, שימו כל דבר אחר בצד, כי אנחנו לא נחלים מזה כאומה. אם אנחנו נגיע למצב שבו אנחנו נקבל 134 ארונות רק כדי להציל כיסא אחד, אנחנו לא נוכל להחלים מזה, וזה לא מאוחר, לא מאוחר לעשות את הדבר הנכון כאומה, כחברה, ורק כך ההישגים כמו ההישג האדיר באמת של מוצאי שבת יהיו לא רק תחושה קלה של אנתרופוס, אלא ממש ניצחון. זה יהיה הניצחון. להציל את מי שאפשר מבין ה-133 האלה, עדיין אפשר להציל את רובם, והדגש הוא על המילה עדיין. יכול להיות שבעוד יומיים זה כבר לא יהיה רובם. בכל דקה שאנחנו מתמהמהים בזה, שאנחנו לא חושבים על פתרונות יצירתיים, שאנחנו דוחים וממסמסים היא אדם פצוע על הכביש שאנחנו מוותרים על ההזדמנות להציל אותו. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. שמעון אור.

שמעון אור:

תודה רבה לכם. אנחנו נמצאים ביחד, אני מפורסם תקווה, מטה וכולנו ביחד למעשה תחת אותו מצב קשה. אני דוד של אבינתן אור שנחטף ביחד עם נועה ארגמני. תמיד אני מדבר בשם אחי ירון, התאום, שקשה לו כל הסיטואציה הזאת.

אני רוצה לדבר וחשוב לי לדבר על נקודה של להגיד את האמת. אנחנו כבר שלושה חודשים משקרים לכל מדינת ישראל ולעם ישראל ולמשפחות החטופים. כולם יודעים שלחמאס אין מטרה להחזיר את החטופים, כולם יודעים את זה. כל מי שהולך למשא ומתן הזה, ראש השב"כ וכו', ראש המוסד, כולם יודעים שהחמאס אומר בצורה ברורה אנחנו רוצים לחזור למשילות מלאה בעזה, אנחנו רוצים שיהיה שיקום הרצועה וערביות בינלאומיות על זה שישראל לא חוזרת ורק אחרי כן נדבר על החטופים, ואנחנו לא יכולים להסכים לזה.

אז כולם יודעים שכל המשלחות האלה הולכות סתם, וכולם פוחדים. אני מדבר עם שרים, אני מדבר חברי כנסת, אני אומר להם תגידו בקול שאין בכלל משא ומתן זה לא הולך כלום. הם פוחדים, למה הם פוחדים? שמא הם יצטיירו בתקשורת כאנשים שלא רוצים להחזיר את החטופים, והפוך, כל מי שהולך למשא ומתן הזה הוא גורם לחטופים לא להיות מוחזרים. מכיוון שכולם רואים, העזתים רואים והעולם רואה שחמאס הוא השולט בכל המערכת.

אני רוצה לזעוק מפה ולומר לך יושב-הראש, אתה בתוך הקואליציה הזאת, תרים גם אתה קול, וגם אתם חברי הכנסת תרימו קול, אין תכלית למשא ומתן, לא תהיה עסקה, כי החמאס לא רוצה עסקה, כי האסלאם לא מדבר עסקה עם אנשים שהם כופרים, רק אם הרגל על הצוואר שלהם, אז מותר להם הודנה, אם לא, אין משא ומתן בכלל.

אז בבקשה להגיד לכולם את האמת, אין משא ומתן, לא תהיה עסקה ואז ללחוץ על הממשלה להיכנס מיד לרפיח ולפילדלפי ולהראות משילות על עזה ביום שאחרי כדי להחזיר את החטופים, ואז לא תהיה להם מטרה וסיבה להחזיק את החטופים מכיוון שאם ביום שאחרי החמאס לא הולך להיות אז אין מה לעשות עם החטופים.

צריך להבין, החטופים נמצאים בהמון מקומות, הגויות נמצאות בהמון מקומות. ייקח לפחות שנה כדי להגיע אליהם. כדי להגיע אליהם בשנה הזאת, החמאס לעולם לא ישתף פעולה, רק אנחנו אחראים על עצמנו. בוא נתחיל להבין, אנחנו אחראים על עצמנו. אני מבקש מכם, בשיחות שלי אני פשוט מתוסכל, עם השרים ועם חברי הכנסת, הם פשוט מתחבאים, מתחבאים כדי להמשיך לשבת על הכיסא שלהם או לא יודע בשביל מה.

אני מבקש מכם להפסיק עם זה. עכשיו כשאנחנו יודעים שאין עסקה ואנחנו מקבלים את הגיבוי של האומות מסביב, להיכנס, ללחוץ על כניסה מיידית לעזה, משילות על עזה, ביום שאחרי להראות כדי שהעזתים תהיה להם סיבה להגיע איתנו, לתת מידע.

הבן שלי במודיעין אומר לי שהחמולות התקרבו אלינו, ברגע שהם שמעו שהולכת להיות הפסקת אש כולם התרחקו אחורה. אנחנו קיבלנו מהם מידע, התחיל משא ומתן איתם, הכול הופסק ברגע שהבינו שהולכת להיות הפסקת אש, כי הפסקת אש זה אומר שהחמאס חוזר למשילות. אז אני מבקש מכם חברי הכנסת, אומץ, אומץ להחזיר את החטופים. כמו שלנו יש אומץ להגיד את הדברים האלה מולכם.

אני רוצה לקרוא לכם דברים שקיבלתי, מזעזעים, אבל צריך אומץ. כותבת לי אחת בפייסבוק 'חתיכת זבל, הלוואי שאלוקים ישלם לך כפרות, נגמרה המלחמה לך מפה, עוף לאלף עזאזל חרא בן כלב', ועוד הוסיפה דברים על גיסתי ועל אח שלי. אבל זה יחידים, צריך אומץ לעמוד מול דברים כאלה. דברים שאני קיבלתי בפייסבוק כי אני אומר את האמת בפנים, אז תהיו גם אתם אמיצים ותגידו את הדברים. ותודה רבה לכם.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. בועז מירן.

בועז מירן:

שלום, אני אח של עומרי מירן, נחטף מנחל עוז, אבא לשתי בנות קטנות, אחת שנה ואחת שנתיים ושבעה חודשים והוא פשוט נמצא חטוף בעזה. ראיתי פה את שמעון, אנחנו ביחד בפורום תקווה, וראיתי

באמת את הייאוש שאנחנו כבר מדברים בו, ופשוט נמאס, נמאס לנו להיות צודקים. אנחנו כל הדרך אמרנו שהממשא ומתן הזה עקר ונועד לבזבז זמן, ועכשיו אנחנו רואים את זה, ועכשיו גם ה-CIA יודע את זה, וגם המוסד מודה בזה. הממשא ומתן היה עקר והוא בזבז לנו זמן, זמן יקר שאין לחטופים שלנו את הזמן הזה. אתם מסמסתם לנו – לא אתם אישית – הממשלה מסמסת לנו פה זמן שהיה ידוע, אם אנחנו פשוטי העם יודעים את זה שהממשא ומתן הזה היה עקר מההתחלה ואנחנו התעקשנו על זה והנה ההוכחה, לא יצא מזה כלום.

עוד דבר שאנחנו אמרנו והתעקשנו עליו זה כניסה מיידית לרפיח וסיום המלחמה, ואנחנו אמרנו רק עסקה אחת, ועסקה אחת תהיה רק כשהרגל על הצוואר של סינואר, וגם את זה לא עשו ומסמסו ומדברים איתי עכשיו על הזזת אוכלוסייה למקומות. זה קשקוש וזה עוד תירוץ, וגם פה אני אומר לכם שאני אהיה צודק. אין את העניין הזה של עוד פרק זמן של הזזת אוכלוסייה צפונה.

יש להם מקום בגוש קטיף, יש להם מקום במואסי, הצבא נכנס מהצד הדרום-מזרחי, אנחנו יודעים שהכיבוש – ואני נכנס בכוונה לפרטים כדי לבסס את הטענות פה – אנחנו יודעים, אפשר להיכנס מהצד של רפיח דרום מזרח ואנחנו יודעים שהכיבוש הוא איטי, מבית לבית, שכונה לשכונה, יש את כל הזמן שבעולם לאוכלוסייה להתפנות, ולכן אין עכשיו את הזמן הזה של עוד חודש עכשיו לפנות את האוכלוסייה. נקרתה בידינו הזדמנות כרגע, כולנו מיואשים מהממשא ומתן, אנחנו ויתרנו לאמריקאים על תקיפה באיראן, אז לדרוש מהם עכשיו כניסה מיידית לרפיח. תודה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. מאוד קשה לעבור מהנושא הראשון לנושא הרגיל. זה בלתי אפשרי, אנחנו בכל פעם ככה. ראש של בן אדם לא יכול לקלוט את זה בכלל, זה דבר שהוא נורא ואיום.

אנחנו תיאמנו כמה דיונים בשבוע שעבר, בשבועות האחרונים, על כל הנושא של הפיצויים, הנושא של הצפון, הנושא של חיילי המילואים והחובות האבודים, אגב אנחנו דיברנו גם על היישובים הדרוזים שלא נמצאים עדיין בתוך המערכת הזאת, ואנחנו ביקשנו תשובות את מה שיש לכם לענות תשובות, ואת מה שלא אנחנו נמשיך, לא נרפה מזה.

האם אתם יודעים להגיד האם התחדש משהו בנושא של הפיצויים לתושבי הצפון? אמרנו שהנושא הזה שבו כן הייתה שם סוללה או לא הייתה סוללה? אין חיים בצפון, במציאות אנשים לא נמצאים, מאבדים את הפרנסה שלהם, מאבדים את הכסף. היו אצלי מכפר סאלד, נמצאים פה?

קריאה:

כן.

היו"ר משה גפני:

היו אצלי מכפר סאלד, לא נמצאים בתוך אותם קילומטרים שנקראים יישובי גבול, אבל הם גם לא רחוקים באופן כזה שהם יכולים להיות ביישוב שלהם, הם נמצאים בין לבין והם נשארים בלי שום פרנסה, שום כלום. הם לא מפונים, שהחליטו שהם לא מפונים, ולא כל כך מובן למה, אבל הם נשארים בלי כסף, אנשים נשארים בלי לחם לאכול.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אני חושב שגם יש הנחיות סותרות, זאת אומרת אם הם רוצים לחזור לחיים מלאים, מבחינת חלק מההנחיות של בתי ספר, של מיגונים, הם לא יכולים.

היו"ר משה גפני:

בוודאי, בסדר אנחנו מדברים על זה שלא רלוונטי כל הטיעונים האלה שיש שם כן שיגורים או אין שם שיגורים ממש לא רלוונטי. מה שרלוונטי זה שאנשים לא חיים במקום, לא נמצאים בדירות שלהם, לא נמצאים במקומות העבודה שלהם, לא נמצאים במוסדות החינוך, לא נמצאים בשום מקום. הם ייפלו ממש, כלכלית, אני כבר לא מדבר על דברים אחרים אבל כלכלית הם ייפלו באופן כזה שהם לא יוכלו להתקיים. מה יש לכם לומר, רבותיי נציגי הממשלה?

יוראי מצלאווי:

בוקר טוב לכולם, יוראי מצלאווי אני סמנכ"ל ממשרד האוצר ובהמשך לדיונים הקודמים שהיו אנחנו פנינו לפיקוד העורף, גם ניהלנו דיונים בעצמנו. אני רוצה לדווח בשני נושאים משמעותיים ושאלה אחת שהייתה פה לגבי כפר סאלד, להשיב.

לגבי הדרוזים, אני יצרתי קשר עם אלוף פיקוד העורף עוד מיד לאחר הדיון הקודם והסברתי לו את המורכבות. אני חושב שהוא הבין ופיקוד העורף בוחן מחדש את הסוגייה הזו.

נאור שירי (יש עתיד):

מתי זה היה?

יוראי מצלאווי:

מיד אחרי הדיון הקודם.

נאור שירי (יש עתיד):

לפני חודש.

יוראי מצלאווי:

לא.

נאור שירי (יש עתיד):

שבועיים, שלושה שבועות? לפחות שלושה שבועות.

היו"ר משה גפני:

לא, אנחנו אמרנו שביום רביעי הקודם זה שבוע.

יוראי מצלאווי:

לדעתי אפילו לא חלפו שבועיים.

נאור שירי (יש עתיד):

בשבוע שעבר לא היה דיון, זה היה לפני שבועיים.

היו"ר משה גפני:

יום רביעי של שבוע שעבר היה שבוע מהדיון, ביקשנו ביום רביעי, נכון?

נאור שירי (יש עתיד):

אז שבועיים, תמשיכו, זה שלושה שבועות.

יוראי מצלאווי:

שבועיים פחות יומיים.

נאור שירי (יש עתיד):

רגע. שאלתי את זה כי, קיבלת תשובה אחרי שפנית?

היו"ר משה גפני :

רגע, נשמע.

יוראי מצלאווי :

אני רוצה לומר שכרגע בגלל מאורעות הימים האחרונים פיקוד העורף לא הספיק להשלים את הבדיקה החוזרת, אבל אני דיברתי עם האלוף אתמול בלילה והם הבטיחו להשלים את הבדיקה בימים הקרובים. אני מקווה מאוד שיועבר לנו מסמך ואז נוכל לבחון אותו ולאשר, אבל אני חושב שיש שם רוח וכיוון חיובי. אני הסברתי להם את המורכבות והחשיבות של הנושא, ואני מקווה מאוד שנצליח לפתור אותו בימים הקרובים. זה לגבי הסוגייה הזו.

נאור שירי (יש עתיד) :

אפשר הערה על הסוגייה הזו?

היו"ר משה גפני :

מתי תהיה תשובה?

יוראי מצלאווי :

הם אמורים להעביר מסמך מחודש, ברגע שאנחנו נקבל את המסמך אנחנו נבחן אותו כמה שיותר מהר ואני מאמין שבתוך יום נוכל להחזיר תשובה, אבל אנחנו צריכים שהמסמך יגיע. אני מקווה שהם יצליחו להעביר אותו עד לסוף השבוע הקרוב.

היו"ר משה גפני :

אוקיי, מה שאלת?

נאור שירי (יש עתיד) :

זה סבבה? אוקיי? אנחנו כמעט שבעה חודשים באירוע.

היו"ר משה גפני :

קודם כול שום דבר לא סבבה, אם זאת השאלה.

נאור שירי (יש עתיד) :

לשמוע אותך אומר סבבה זה כבר אש.

קריאה :

הדיון היה ב-2 באפריל, לפני שבועיים.

היו"ר משה גפני :

אני יודע, ראינו.

נאור שירי (יש עתיד) :

אנחנו כמעט שבעה חודשים באירוע.

היו"ר משה גפני :

רגע.

נאור שירי (יש עתיד):

בבקשה.

היו"ר משה גפני:

אני לא יודע, הקדוש ברוך הוא נתן לי סבלנות. זאת אומרת אני יכול לבוא ולהגיד תשמעו הייתם צריכים לתת תשובה לפני שבעה חודשים, זה כבר שבעה חודשים שאנחנו מתגלגלים עם זה, עשינו על זה ישיבות, לא מעניין אותנו ממכם.

נעמה לזימי (העבודה):

גפני, לא עם הכול אתם מגלים סבלנות.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, חס וחלילה למה לא מעניין אותנו?

נעמה לזימי (העבודה):

ספציפית בדברים מסוימים יש סבלנות עד אין קץ, דברים אחרים שוברים כלים סוגרים את הוועדה.

נאור שירי (יש עתיד):

שובתים, סוגרים את דלתות הוועדה.

נעמה לזימי (העבודה):

בוא נגיד את הדברים חד משמעית הוועדה נסגרת. למה המפונים מהצפון יש לנו זמן אבל על דברים אחרים אין? סבלנות דווקא לא ניחנה פה לכל דבר.

נאור שירי (יש עתיד):

נבחן את המציאות, נראה את הנתונים.

נעמה לזימי (העבודה):

אנחנו כשחתמנו על מתווה הפיצויים הראשון האצתם בנו בצדק, כולם צריכים פיצויים ויהיו שיפורים. עד עכשיו אין שיפורים אז אנחנו מרגישים גם מרומים כי האצתם בנו ואמרתם לנו תחתמו על זה כי עכשיו כולם צריכים דחוף לקבל. רועי, נכון? נכון האצתם בנו?

היו"ר משה גפני:

בגלל שאם לא היה - - -

נאור שירי (יש עתיד):

מה עם התוכנית הממשלתית 3.5 מיליארד שקלים שהבטיחו החלטת ממשלה?

היו"ר משה גפני:

מה התוכנית הזאת? בבקשה הלאה.

נאור שירי (יש עתיד):

רגע, הייתי בסיום. אני לא מקבל את שלוות הנפש פה, באמת.

נעמה לזימי (העבודה):

אין שלווה.

נאור שירי (יש עתיד):

מה, איזה נתונים צריך לקבל? על מה? מה הנתונים שצריך לקבל, לבחון, פיקוד העורף צריך לראות את רוח הדברים, תגיד מה זה?

היו"ר משה גפני:

יש שתי סוגיות שהם צריכים לתת לנו תשובות.

נאור שירי (יש עתיד):

איזה סוגיות חדשות נקלעו לפתחם של מקבלי ההחלטות?

היו"ר משה גפני:

אתה רוצה לדבר תגיד לי מתי סיימת.

נאור שירי (יש עתיד):

בבקשה, איזה סוגיות?

נעמה לזימי (העבודה):

יש לי גם סוגיה להעלות אם אפשר.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, איזה סוגיות? מה השתנה? מה השתנה בהערכת המצב כלפי היישובים שלא זכאים וצריכים להיכנס?

היו"ר משה גפני:

האחד זה שאנחנו ביקשנו לשנות את כל השיח בעניין של תושבי הצפון, שיהיו קווי גבול כמו שיש בדרום. יש שבעה קילומטרים, יש 40 קילומטרים, שיהיה את החלק הזה כיוון שאנשים לא נמצאים במקומות האלה.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל יש לקונות. עכשיו, מה הסיפור של הוועדה? אנחנו אמורים רגע לעמוד על - - -

היו"ר משה גפני:

תני לי רגע להשלים. אני ביקשתי לשנות את כל הגישה בעניין הזה ולחזור עם תשובה, זה דבר אחד.

דבר שני מנותק ומעניין לעניין באותו עניין, זה שלושת היישובים הדרוזיים. אמרתי את זה בישיבה הקודמת, אני אומר את זה גם עכשיו: זה נראה גזענות, זה נראה דבר חמור מאוד שנתקלנו בו כשהיו את הטבות המס ליישובים, לוקחים את היישובים היהודיים שנמצאים באותו קו רוחב ואותו מכניסם בתוך הפיצויים, בתוך החלק הזה של יישובים שנמצאים בתוך הסיוע, והם בחוץ. זה דבר שאנחנו לא יכולים לסבול אותו וביקשתי תשובה גם על זה. מה שהוא ענה עכשיו, מה שיוצא אמר, הוא אמר שהם עדיין בשיטה הישנה.

נעמה לזימי (העבודה):

תשובה ביקשת לפני יותר מחמישה חודשים.

היו"ר משה גפני:

שהשיטה הישנה אומרת שאנחנו צריכים את פיקוד העורף כדי שפיקוד העורף יגיד שיש שם מקום.

נאור שירי (יש עתיד):

מי זה אנחנו? זה הממשלה החליטה.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל לפני חמישה חודשים ביקשת תשובה.

נאור שירי (יש עתיד):

הממשלה מתחה קו ואמרה מי שסוטה מהקו או קצר מהקו, פיקוד העורף הוא זה שאחראי.

יוראי מצלאווי:

לא, זה לא עובד ככה.

נאור שירי (יש עתיד):

זה בדיוק ככה עובד.

יוראי מצלאווי:

לא, ממש לא.

נאור שירי (יש עתיד):

מה לא עובד ככה?

היו"ר משה גפני:

בבקשה נאור שאלת, עכשיו תן לענות.

נאור שירי (יש עתיד):

לא שאלתי כלום, אמרתי.

היו"ר משה גפני:

אמרת בסדר, עכשיו הוא ישיב.

נעמה לזימי (העבודה):

אני אשמח גם לשאול שאלה.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אם אפשר להוסיף על השאלה לפני שעונים: הרי כבר חודשים – גם כתבנו את זה – לדוגמה נושא של ממ"דים למוסדות חינוך בתוך זה, ביישובים הללו, לא היישובים הדרוזים בהקשר הזה אולי גם זה נכון אליהם, אבל יישובים שהם מפונים והם כאילו לא מפונים אבל הם מפונים. ונגיד אנשים רוצים לחזור,

המדינה אומרת תחזרו אף אחד לא אמר לכם ללכת – דרך אגב, חוץ מראשי המועצות, צריך להגיד את האמת בהקשרים האלה –

קריאה:

אמרו ללכת ואז אמרו לחזור.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

זה המדינה. אני אומר אנשי מועצות אבל לקחו את המנהיגות שלהם לאותם מקומות. והשאלה היא באמת האם גם את תנאי המינימום האלה, גם את זה אנחנו לא נותנים להם? אם אתה כבר עונה.

היו"ר משה גפני:

מה זה תנאי מינימום?

אלעזר שטרן (יש עתיד):

לדוגמה אם רוצים מוסדות חינוך שיהיה לידם חדר ביטחון, ממ"דים. אין.

היו"ר משה גפני:

טוב.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

שאלה אדוני.

נעמה לזימי (העבודה):

גם לי יש שאלה.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

לפני שתי ישיבות, נדמה לי, היישוב פסוטה, אחד הכי צפוניים שיש על הגבול, לא נכלל. השאלה אם לאחר מכן נעשה תיקון למרות שהוא יישוב עימות?

יוראי מצלאווי:

הוא בפנים, חבר הכנסת טיבי. בתקנות שעברו לפני שבועיים פסוטה בפנים.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

מי הם שלושת היישובים הדרוזיים שאתם לא הכנסתם?

יוראי מצלאווי:

אז זה מה שרציתי להבהיר לגבי היישובים הדרוזיים. היישובים הדרוזים אלה בית ג'אן, ינוח ג'ית וכסרא סמיע. הם נכללו במסלול המחזורים בחודשים אוקטובר, נובמבר דצמבר. בחודש ינואר כשביקשנו את העדכון מפקוד צפון שעל בסיסו הוענק הפיצוי הקודם, קיבלנו עדכון שחסימות הצירים וסוללת הארטילריה שהיו שם שעל בסיסה אנחנו הענקנו את הפיצוי, פונו, ולכן ביקשנו להיאחז במשהו אחר, או בהנחיות פיקוד העורף או לחילופין בהנחיות אחרות של פיקוד צפון. אנחנו ככלל, לפי חוק מס רכוש, זה פיצוי נזקי מלחמה, אנחנו מאז ומתמיד, כל התקנות שהותקנו, עבדנו תמיד ואנחנו עובדים עדיין לפי הנחיות פיקוד העורף.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

זו טעות.

יוראי מצלאווי:

ספציפית במלחמה הזאת, בגלל האנומליה שהייתה גם לגבי הנחיות שונות שניתנו ברמת הגולן לגבי פיקוד צפון, אנחנו באופן תקדימי אפשרנו והתייחסנו גם להנחיות פיקוד צפון ונתנו פיצוי גם על בסיסן. הסיפור של הדרוזים בינואר פברואר כרגע יש פער, ואני מקווה שפיקוד העורף יצליח לסגור אותו.

אלי דלל (הליכוד):

זה לא הגיוני, המרחק הוא תשעה קילומטרים, עשרה קילומטרים מהגבול.

יוראי מצלאווי:

אתם לא צריכים לשכנע אותי.

אלי דלל (הליכוד):

זה לא הגיוני עם כל הכבוד לפיקוד העורף. אני יכול לקרוא לזה פיקוד החורף. נו באמת, זה לא הגיוני.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

הרב גפני, אני חייב להגיד לך משהו בתור תושב הצפון. תקשיב, מה שהם לא מבינים. קודם כל מהאוצר בחיים לא תראה איזו תשובה חיובית, הם נשענים על מה שהכי נוח להם לא להוציא את הכסף. בוא לא נהיה תמימים מי אלה האוצר. האוצר מה שהם יכולים לא לתת, אם זה להישען על פיקוד העורף, אם זה להישען על פיקוד צפון, אם זה להישען על חיזבאללה הם יישענו על חיזבאללה העיקר לא לתת כסף.

אבל אתה צריך להבין שנהריה היא עיר צפונית – ואני, מרכז החיים שלי נהריה – ברגע שאנחנו מפונים, כל היישובים מסביב, אני הייתי הולך לפעמים נוסע לחורפיש לעשן נרגילה ואוכל מנקיש אני כבר לא עושה את זה, כל היישובים ליד שהיו מפרנסים גם את נהריה ואת הכפרים ואת הכול, הם כבר לא שם אין שם כוח קנייה. האירות, אין שם אירוח יש שם חדרי אירוח היו מתפרנסים מתיירות, אין תיירות כי אף איחד לא בא. זה לא משנה אם יש שם סוללה לא סוללה.

עכשיו אני אסביר לך הרב גפני, הם מנצלים את טוב ליבך, החבר'ה האלה, כל פעם באים, מדברים יפה. תקשיב הרב גפני, הם יישענו, תגיד להם עכשיו פיקוד העורף, יישענו על חיזבאללה.

היו"ר משה גפני:

מה אתה רוצה מהם? יש שרים מעליהם.

אלי דלל (הליכוד):

לא יכול להיות שכפר ורדים יהיה בתוכנית ובגלל מחסור קטן ינוח ג'ת לא נמצא, לא הגיוני.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

תשמע אדוני יושב-הראש אני זוכר את הישיבה הקודמת. אדוני יושב-הראש, בדיון הקודם אני הייתי כאן ואתה אמרת בעצמך, בוא נצביע בעד בשביל לא לדפוק את היישובים האחרים. ניקח שבוע. עברו שבועיים לא שבוע, עברו יותר משבועיים מאז, דיבר עם פיקוד העורף באותו יום, פיקוד העורף לא היה את המצב של מוצאי שבת, לא היה את הלחץ של מוצאי שבת כי כל ההודעות יצאו רק במוצאי שבת, לכן אני אומר לך שזו לא סיבה שאלוף פיקוד העורף אמר לך שאנחנו עוד אין לנו תשובה, ואתה אמרת שאם תוך שבוע לא נקבל אנחנו נחליט, ואני חושב שאנחנו צריכים להחליט.

היו"ר משה גפני:

טוב.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

לא יהיה מצב כזה שהכפרים הדרוזיים יהיו בחוץ, לא יהיה מצב כזה.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל) :

לא השלמתי את השאלה שלי.

היו"ר משה גפני :

אני אתן לך, אבל רק דקה לפני. תראה, יש לנו אפשרו, אין לי בעיה, אני אביא את זה להצבעה, אנחנו כולנו נצביע פה אחד נכניס את שלושת היישובים הדרוזיים.

נעמה לזימי (העבודה) :

יאללה.

נאור שירי (יש עתיד) :

מעולה, אני בעד.

ששון ששי גואטה (הליכוד) :

גם אני.

היו"ר משה גפני :

אז מה אם אתה בעד?

ינון אזולאי (ש"ס) :

לא, נאור שירי אומר שהוא בעד, הוא ממלא מקום של ולדימיר עכשיו. אז זה רכז האופוזיציה, אז אתה מקבל פה את כולם, זה מה שנאור שירי מתכוון להגיד.

היו"ר משה גפני :

חמד, עכשיו אני מדבר אליך. המשמעות של העניין היא שתבוא היועצת המשפטית ממשרד האוצר או באיזשהו מקום ותגיד שההצבעה שלכם לא שווה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו) :

כן, אבל אנחנו דיברנו בשבוע שעבר, אתה צודק.

נאור שירי (יש עתיד) :

הבנתי, אז כרגיל הייעוץ המשפטי אשם, בסדר, שנבין את מסגרת הדיון.

אלעזר שטרן (יש עתיד) :

הייעוץ המשפטי של משרד האוצר ; לא של הכנסת, לא של הוועדה.

היו"ר משה גפני :

תושבי היישובים האלה.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אתה רוצה להגיד לי שהיועצת המשפטית אימצה את חוק הלאום כבר, שלא שווים כולם? משרד האוצר אימץ את זה – אני מבין; אבל גם היועצת המשפטית והיועץ המשפטי של האוצר אימצו את זה ומשרדי הממשלה?

נעמה לזימי (העבודה):

חמד אתם הצבעתם על זה.

היו"ר משה גפני:

בגלל שאתה דואג ליישובים.

נעמה לזימי (העבודה):

מפלגה שהצביעה על חוק הלאום.

היו"ר משה גפני:

הם באו עכשיו, אתה לא היית כאן. הם באו עכשיו.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

אני שמעתי אותם, אני הייתי בדרך, שמתי ושמעתי אותו שאמר שהוא דיבר באותו יום כבר עם אלוף פיקוד העורף, שמעתי אותו אל תדאג.

היו"ר משה גפני:

הם באים ואומרים אנחנו בשיח עם פיקוד העורף, שאז אנחנו מכניסים את זה בתוך המערכת, לא בתוך משהו חריג שיבואו ויגידו שזה לא חוקי. הם אומרים שעד סוף השבוע תהיה להם תשובה מפיקוד העורף ושלושת היישובים האלה ייכנסו פנימה.

נאור שירי (יש עתיד):

מה קשור הייעוץ המשפטי?

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

יש עוד יישובים. שלושת היישובים האלה חשובים, יש עוד יישובים תכף תשמע.

היו"ר משה גפני:

דיברנו על שלושת היישובים האלה. תראו, אני כשהיה הנושא של הפיצויים לדרום, גם נהגתי אותו דבר ואנחנו קיבלנו 17.5 מיליארד שקלים על פיצויים כשהם באו לפה עם 4 מיליארד. עברנו סעיף-סעיף ועם סבלנות ועם כל מה שצריך בעניין הזה, יוראי אמר שעד סוף השבוע היישובים הדרוזיים כנראה נכנסים, בכל מקרה תהיה תשובה מפיקוד העורף. אני מעדיף לא להצביע.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

גם אני מעדיף איתך לא להצביע.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

אנחנו איתך.

נאור שירי (יש עתיד):

לא, אני לא איתך. לא, אל תהיו איתו. מה אתם איתו?

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

תודה רבה.

נאור שירי (יש עתיד):

אני לא מבין מה אתם איתו, באמת אני לא מצליח להבין. על מי אתם סומכים?

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

בגלל שהם אנשים חכמים.

נאור שירי (יש עתיד):

הם חכמים, הם פשוטי לא מבינים את האירוע.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

אני סומך על הרב. עליהם אני לא סומך.

נאור שירי (יש עתיד):

אנחנו שבעה חודשים פה, על מה אתם מדברים?

ששון ששי גואטה (הליכוד):

תהיה בטוח שעליהם אני לא סומך.

נאור שירי (יש עתיד):

מה זה עליהם? הם עובדים לפי החלטת ממשלה, מה, הם קובעים נראה לך? מה, הם עומדים ומסתכלים על יישוב ואומרים זה כן וזה לא?

היו"ר משה גפני:

עכשיו אתם מפריעים לטיבי.

נאור שירי (יש עתיד):

בסדר, זה שווה להפריע לו קצת. לא רק טלי גוטליב תפריע לופה.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

הוא אוהד מכבי ולכן זה נורמלי שהוא משתולל.

היו"ר משה גפני:

אתה תצטרך אחר כך להסביר לי למה התכוונת.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אמרת סבבה, אתה תבין בסוף. מתוך דשבורד מוקד, כפר עג'ר 34 אזעקות, ערב אל-עראמשה 63, פסוטה 18. יש כאלה שבפנים. גייש לא בפנים.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל עראמשה בפנים.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

עראמשה ועוד איך בפנים.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אמרתי חלק בפנים וגייש לא בפנים. מעיליא ותרשיחא פחות מעשר.

יוראי מצלאווי:

חבר הכנסת טיבי הם בפנים, גם גייש.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

סליחה, אני קורא את הכול, אני אומר לכם מה לא בפנים עכשיו. גייש לא בפנים.

יוראי מצלאווי:

גייש בפנים.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אז תודיעו להם, הם לא יודעים שהם בפנים.

יוראי מצלאווי:

יש תקנות שעברו לפני שבועיים, הם נמצאים בתוספת, חבר הכנסת טיבי.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

פסוטה לא היו בפנים לפני שבועיים, הם הוכנסו.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

פסוטה כל הזמן היו בפנים. כל ארבעת היישובים שאמרנו בפנים.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

בוועדת הכספים הכנסתם את פסוטה. עכשיו נשאר ינוח ג'ת, כפר סמיע, ובית ג'אן.

יוראי מצלאווי:

אדוני יושב-הראש אני רק רוצה להשלים את הדיווח בבקשה, כי אני צריך לצאת.

אני רוצה להשלים את הדיווח, אבל לפני קשה לי להישאר אדיש לחלק מהאמירות שנאמרו כאן והופנו כלפי משרד האוצר. משרד האוצר במיוחד בסוגייה הזו, במיוחד בסוגייה הזו – ואני לא יודע אם אדוני היה בדיונים הקודמים – אנחנו פונים לרשויות הצבא במטרה לקושש קריטריונים כדי לתת כסף. לא יודע אם יש הרבה תקדימים כאלה, אבל הדבר הזה, במיוחד בדיון הספציפי הזה אלו אמירות מקוממות, הן לא מחוברות למציאות ואני מצטער שהם נאמרו.

ינון אזולאי (ש"ס):

לא, אני אגיד לך משהו יוראי, זו הבעיה, כשאתה אומר שאתה פונה לצבא בשביל לקושש. אתה יודע, אני בפעם שעברה.

יוראי מצלאווי:

אתם מוזמנים להביא את פיקוד העורף לפה ינון, אבל להפנות את החיצים למשרד האוצר.

ינון אזולאי (ש"ס):

אז זאת הבעיה שלנו למה אלו הקריטריונים? זו בדיוק הבעיה.

יוראי מצלאווי:

תכף אני אשלים את הדיווח ואני אגיד.

ינון אזולאי (ש"ס):

הרי אתה יודע שגם בזה יש בעיה בין פיקוד העורף לפיקוד הצפון, הרי אנחנו מכירים את הבעיה ודנו עליה בעבר, וכשבפעם שעברה ישבו פה בוועדה בהתחלה חשבנו לא להצביע וסמכנו על המילה ואמרנו תשמע, יהיו פה תשובות והתשובות יהיו ברורות. אני הייתי בטוח שאנחנו מגיעים היום ויש כבר תשובות, וכך גם אתה אמר, דיברנו גם למשל על התיירות שגם שם אנחנו יודעים שתקוע ולא הכניסו אותם, אמרתם לנו לגבי התיירות שמקומות שהם יוכרזו כתיירות גם אותם נקבל כמו שאז הבאנו פה.

למה אנחנו מחכים? אתה מחכה לפיקוד העורף? אתה מחכה למשרד התיירות? יש לך תקדימים אחורה, לך קודם כול לפי התקדימים שעשינו בפעם שעברה.

יוראי מצלאווי:

כל התקדימים שעשינו מאז ומעולם, אני בקרן הזאת מ-2003, הכול היה מבוסס על פיקוד העורף. מעולם לא עשינו קווים מעבר לפיקוד העורף. אנחנו לא מכירים כללים אחרים. תמיד עשינו קווים, מלחמת לבנון השנייה זה היה 40 קילומטרים.

ינון אזולאי (ש"ס):

או פיקוד הצפון. פעם זה היה פיקוד הצפון פעם פיקוד העורף.

יוראי מצלאווי:

נכון, אז גם פה רצנו אחרי פיקוד העורף.

ינון אזולאי (ש"ס):

כל מה שנכנס בגלל המשחק בין פיקוד הצפון לפיקוד העורף בהוראות שלהם.

יוראי מצלאווי:

נכון, ביקשתם מאיתנו לחשוב על משהו אחר. אנחנו לא מוצאים דרכים אחרות מעבר לפיקוד העורף.

ינון אזולאי (ש"ס):

אין בעיה, אז למה עדיין אין תשובות?

יוראי מצלאווי:

תנו לי להשלים, זה לא הסוף. זה שניה לגבי היישובים הדרוזים.

חמד עמאר (ישראל ביתנו):

כל כך כואב לי שכל הזמן אנחנו מדברים על היישובים הדרוזים כשאין הבדל בין כפר ורדים שאני עובר שם לפחות פעמיים שלוש בשבוע, בין ינוח ג'ת לכפר ורדים וכסרא סמיע ובית ג'אן אין הבדל, אותו מקום, אותו אזור, אין מרחק. ואני צריך כאן לשמוע הכפרים הדרוזיים הכפרים הדרוזיים, כאילו מישהו עושה לנו טובה. תכניסו אותם מההתחלה.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

אתה יודע מה מצחיק? גם זה לא הרבה כסף. אם תעשה את החשבון, אין כסף שם.

יוראי מצלאווי:

זה לא עניין של כסף. אף אחד לא אמר.

היו"ר משה גפני:

תגידו בבקשה לגבי הדברים האחרים.

יוראי מצלאווי:

זה לגבי הסוגייה הזו, ואני מקווה שזה יבוא לכדי פתרון.

היו"ר משה גפני:

התיירות.

יוראי מצלאווי:

לגבי התיירות והבקשה של הוועדה לבחון הרחבה מעבר לקריטריונים של פיקוד העורף, אז כן יש מתווה שאנחנו עבדנו עליו בשבועיים האחרונים מאז הישיבה האחרונה שנועד להסתכל מעבר להנחיות של פיקוד העורף במעט, ולראות האם אפשר בנושא התיירות לספק פתרונות נוספים ליישובים שלא נכנסו לתוך המתווה.

היו"ר משה גפני:

יש שתי סוגיות. תיירות היא סוגייה ארצית, בכל הארץ יש בעיה עם התיירות, היה לנו גם בפעמים הקודמות אולי עכשיו זה קצת משתנה לטובה, בעזרת השם אנחנו מקווים כך. התיירות שבכל הארץ שדיברנו על זה בדיונים הקודמים שדיברנו על הדרום ודיברנו על פיצוי.

יש תיירות בצפון, היה פה את הנושא של נהר הירדן, שהוא אופייני לחלוטין לצפון, בצפון אין תיירות. המציאות היא שממה שהם התפרנסו במשך כל השנים אין להם היום, המדינה לא יכולה לעמוד מהצד, דיברנו על זה וביקשנו פתרון, מה עושים עם האנשים האלה? היה פה הנושא של הרפטינג, מה עושים איתם?

יוראי מצלאווי:

אז אני אומר, אנחנו נמצאים בשלבים מתקדמים של אישור של מתווה, אני מקווה שבימים הקודמים נקבל גם את האישורים הסופיים ממשרד המשפטים וכו' ונוכל להתקדם עם זה. אני לא רוצה להגיד סתם את הפרטים כי אני לא יודע מה ייכנס ואיפה ב-fine tuning הדברים יכולים עדיין להשתנות ולכן אני אשמח לדווח באופן שלם אני מקווה בעוד יומיים שלושה אחרי שנקבל את האישורים הסופיים. אבל המטרה היא בדיוק לתת מענה לסוגייה שאדוני הצביע עליה והוועדה הצביעה עליה של תיירות בצפון במקומות שבהם אנחנו יודעים להצביע שיש רגישות מיוחדת לאור הקרבה והסמיכות לאזורי הלחימה.

היו"ר משה גפני:

לגבי חיילי המילואים, נשות ואנשי המילואים והקבע?

יוראי מצלאווי:

לגבי זה נמצא פה נציג צה"ל.

קריאה:

אפשר רגע על כפר סאלד?

יוראי מצלאווי:

לגבי כפר סאלד, זה עלה פה קודם, רק השלמה למען הסדר הטוב אז הם נכנסו.

היו"ר משה גפני:

רגע, תסביר לחברים מה הייחודיות בכפר סאלד, במיקום שלו.

נעמה לזימי (העבודה):

שהוא סמוך פינוי.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אני רוצה שהוא יסביר.

יוראי מצלאווי:

אני רוצה לעשות סדר בהקשר הזה. יש שתי סוגיות נפרדות, יש את סוגיית הפיצוי ויש את סוגיית הפינוי. סוגיית הפינוי לא רלוונטית לתקנות שאנחנו דנים בהן כאן, היא סוגייה נפרדת, היא מעניקה זכויות אחרות, ולגבי סוגיית הפיצוי שהיא הסוגייה שהוועדה דנה בה ואלו התקנות שאושרו לפני שבועיים, כפר סאלד לעניין הפיצוי נכנסה לתוך התקנות והיא מקבלת מסלול מחזורי מלא כחלק מיישובי קו העימות.

היו"ר משה גפני:

מי יכול להגיד על כפר סאלד?

אהרון גמזו:

אני אגיד מה הגרורות של זה, בגלל שזה יישוב לא מפונה, אין זכאות לחל"טים, אין זכאות לדמי אבטלה, אם מישוהו מפונה ומישוהו לא מפונה והם עבדו באותו מקום מישוהו אחד זכאי לזכויות ומישוהו אחר לא זכאי לשום דבר, וזה כן יכול להגיע למשרד האוצר.

אין שם תעסוקה באזור הזה, צריך למצוא מתווה לעזור למקומות האלה. מי שרוצה לחזור לא יכול לחזור. הלכו, מצאו עבודה חדשה במקומות אחרים, אין להם בית שם, אז לבוא להגיד אנחנו נסמכים רק על הפינוי זה מאוד בעייתי.

היו"ר משה גפני:

למה אי אפשר לקחת את כולם? – רק שניה תקשיב, יש לך כבר תשובה עוד לפני ששמעת את מה ששאלתי – למה אי אפשר לקחת לראות כמה הוא הפסיד? כמה המחזור שלו הוא פחות, נניח ב-40%, ואז הוא יהיה זכאי לפיצוי, למה אי אפשר לעשות את התהליך הזה? אני לא מסכים.

נעמה לזימי (העבודה):

יש גם תופעה יותר בעייתית.

היו"ר משה גפני :

כן אבל זו התופעה.

נעמה לזימי (העבודה) :

אני רוצה להגיד משהו על הפיצוי לעסקים שזה גם עלה בפגישה איתכם תושבי כפר סאלד, שיש עסקים שפוננו כי הם כן נמצאים בטווח הפינני אבל עובדים, נגיד, מכפר סאלד או כפר בלום ובאזורים שלא פונו, אז מה תעשה? מה תגיד להם?

היו"ר משה גפני :

נעמה, זה כבר יותר מורכב.

נעמה לזימי (העבודה) :

לא, זה לא יותר מורכב. המפעל פונה, העובד פונה.

היו"ר משה גפני :

אבל אל תספקי להם תירוצים. אני רוצה לדעת למה לא ללכת על זה שבן אדם יש לו הפסד של למעלה מ-40%, למה הוא לא זכאי לקבל פיצוי? ואז אנחנו פותרים את הבעיה של התיירות ואז אנחנו פותרים בעיות אחרות. אנשים הפסידו. מישהו מתנגד לזה בממשלה?

יוראי מצלאווי :

ההתמקדות בירידת המחזורים לא בהכרח משקפת את הירידה בגלל המלחמה. יכולים להיות עסקים גם בתל אביב וגם במקומות אחרים שלא מושפעים מהמצב המלחמתי, שיש להם באופן אינסידנטיאלי ירידה זהה, ולכן הדבר הזה לא בהכרח משקף ולא קולע ליישובים שלהם אנחנו רוצים להעניק את הפיצוי.

היו"ר משה גפני :

כמה יש כאלה בתל אביב, שיש להם ירידה של יותר מ-40%? נראה לי שמשרדי הממשלה ואתם מתחמקים מהעניין הזה. הרי יש לנו בעיה, אתם מודים בבעיה הזאת. תיירות זו דוגמה, אבל אם אנחנו מדברים על הצפון אנחנו מדברים על מקומות שבהם אנשים משתכרים הרבה פחות מאשר 40% ירידה. ואנחנו פותרים את הבעיה.

משה סולומון (הציונות הדתית) :

מה הבעיה להשוות את זה לשנים קודמות?

היו"ר משה גפני :

כן.

משה סולומון (הציונות הדתית) :

אם יש יותר מ-40% ובשנים קודמות זה לא היה, אז זה מוכיח במציאות שזה קשור למלחמה.

יוראי מצלאווי :

אז אני אומר שיש עסקים שיש להן ירידות.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל) :

אני דיברתי עם ראש מועצת ג'יש, הם לא נכללים ב-975, וזו לא פעם ראשונה שאתם אומרים שהיישוב נכלל אבל ראש היישוב לא יודע כי לא הודעתם להם.

יוראי מצלאווי:

975 זה הפינוי.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אוקיי, אבל עכשיו אמרת שגייש.

יוראי מצלאווי:

אני אסביר, 975 זו החלטת הפינוי.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

לא, הוא אמר שגייש נכללת, נכון? אני מבקש שתודיעו לראש המועצה, זה הכול.

יוראי מצלאווי:

בסדר גמור, רק אני אומר שזה פורסם בתקנות ואמיר גם יודע.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

איך מודיעים לראשי יישובים?

יוראי מצלאווי:

אנחנו מפרסמים את נוסח התקנות שיש בו את רשימת היישובים שזכאים לפיצוי. ההחלטה 975 שאותה ציינת היא החלטת ממשלה שנוגעת לפינוי, לא לפיצוי.

היו"ר משה גפני:

ראש המועצה שם מסתכל על השידור?

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

הוא שומע.

היו"ר משה גפני:

הוא שומע, אז הנה זו התוספת.

קריאה:

רגע, מה שאתם מראים פה זה ענף התיירות. אני מבקש הבהרות, אמיר או מיוראי, יש פה את החוזר שרשום פה שזה תיירות.

היו"ר משה גפני:

בסדר, לא ביקשתי עזרה. אני רוצה להטעות אותו. את טיבי אני אטעה?

יוראי מצלאווי:

זו אותה סוגייה אבל, הרב גפני. זה השילוב בין פינוי לפיצוי שאי אפשר להפריד ביניהם.

היו"ר משה גפני:

בסדר, גוש חלב בפנים, הם בתוספת. תגיד לראש המועצה שאתה אמרת ואני אמרתי.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

הם רחוקים 4.7, מהקצה הכי רחוק מהגבול. הוא שואל ראש המועצה, למה תמיד מוסיפים אותנו בנספח? למה? אני יודע מה התשובה, להגיד לך? כי הם ערבים.

היו"ר משה גפני:

בסדר, לא חשוב. הלאה, למה לא מוסיפים אותם? את אלה שמפסידים, שהיה להם צימרים בצפון, היו להם שם מסעדות, היו להם שם את כל מה שאנחנו מכירים בצפון.

יוראי מצלאווי:

כבוד יושב-הראש שלח אותנו לעבודה.

היו"ר משה גפני:

כן.

יוראי מצלאווי:

היו מספר ישיבות אצלי בנושא הזה.

היו"ר משה גפני:

אוקיי.

יוראי מצלאווי:

יש מתווה, אני מקווה שהוא יאושר, ואנחנו נוכל להציג אותו בישיבה הבאה ביחד עם הדרוזים. המתווה הזה, המטרה שלו לתת מענה בדיוק למה שביקשה הוועדה וזה להכניס יישובים שנפגעו מהמצב המלחמתי בענף התיירות ושלא נכנסים למתווה עכשיו. אני מקווה מאוד שנקבל את האישורים האחרונים, ושהדבר הזה יושלם, אני אופטימי.

אהרון גמזו:

יוראי השאלה היא אם יישוב לא פונה אבל יש את כל הקריטריונים הכלכליים לזה שאי אפשר לחיות בו, השאלה אם משרד האוצר יכול לבוא ולעשות משהו בנידון הזה? זאת השאלה – ונראה לי שזה גם מה ששאלו על גייש – אם רואים שאין לאנשים איפה להתפרנס באזור ובגלל שהם לא מפונים הם לא זכאים לשום חבילת סיוע, האם פה צריכה להיעשות עבודה בשביל לתת מענה?

ינון אזולאי (ש"ס):

אמיר, אני אגיד לך, אולי באותו קריטריון שנתתם, שביקשתם אז מפיקוד העורף, אם יש ארטילריה או לא, האם יש שיבוש החיים? הרי הם עומדים בקריטריונים האלה בדיוק. אז הנושא של פינוי אתה צודק זה לא קשור לפה הרי יש החלטת ממשלה עד חמישה קילומטרים – כרגע ניצלו את ה-3.5 קילומטרים, מנסים עוד לצמצם את זה – אבל הסיפור האם היה שיבוש במהלך החיים או לא היה שיבוש במהלך החיים הם כן עומדים על זה, השאלה אם בקריטריונים האלה הם כן מקבלים את הפיצוי המורחב?

אמיר דהן:

כשדיברו על כפר סאלד, לדוגמה, זו ירידת מחזורים מלאה. כלומר, אתה ממשיך לשלם לעובדים שלך ואתה מקבל את הפיצוי.

היו"ר משה גפני:

אמיר, אתה שמעת את מה שהוא אמר על כפר סאלד?

אמיר דהן:

כן, אבל הם היו בתקנות, הכנסנו אותם לתקנות בשבוע שעבר כאן בהצבעה, זאת אומרת הם זכאים למסלול מחזורים מלא. מסלול מחזורים מלא מחזיר אותו לרווח שיש לו.

אהרון גמזו:

אמיר, מה שכיר מכפר סאלד עושה כשהוא עבד בעסק שנסגר?

אמיר דהן:

העסק נסגר ביישוב מפונה?

אהרון גמזו:

כן.

אמיר דהן:

אז העסק זכאי לפיצוי מלא, והוא צריך לשלם לעובד.

אהרון גמזו:

לא, זה נגמר, החל"תים האלה נגמרים, וגם הפיצוי לעובדים, זה נגמר הם לא מקבלים, אין. אם אתה למשל עובד במקום שפונה ויש מישהו מפונה הוא מקבל את כל הזכויות. אם אתה לא מפונה אתה לא זכאי לכלום.

אמיר דהן:

המפעל המפונה ביישוב המפונה זכאי לפיצוי מלא. פיצוי מלא כולל בתוכו שכר לעובד. מה לא, אני עושה את זה כל היום.

אהרון גמזו:

זה לא קורה.

ינון אזולאי (ש"ס):

לא, הסיפור שלך שאתה לא נקרא יישוב מפונה. ישוב מפונה זה משהו אחר.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אני עדיין לא סיימתי עם ג'יש, חוזרים לג'יש.

אהרון גמזו:

הנה, על מה שינון אמר. עסק שנסגר בכפר סאלד, העובדים הלכו, העסק לא יכול להתקיים אוקיי? אבל יש עובדים אחרים שכן נמצאים שם. מה הוא יכול לעשות? יש עובדים שעזבו את המקום, יש עובדים אחרים שכן נמצאים ורוצים לעבוד בעסק, אבל העסק סגר.

אמיר דהן:

אז בגלל זה יש לו ירידת מחזורים מלאה שכוללת שכר בתוכו.

אהרון גמזו:

זה לא מגיע לאנשים. אני אקח את זה איתך.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

מה זה לא מגיע?

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אני רוצה להפנות שאלה ליוראי. ראש מועצת ג'יש נפגש עם אלוף הפיקוד ביחד עם אחרים והוא אמר לו שמבחינת הצבא הם בפנים, מבחינת רשימת היישובים, ו-975 הם לא שם, הוא אומר שזה נפל באוצר למרות שהצבא אמר לו שהם בפנים. כפר ג'יש הוא פחות מחמש קילומטר.

יוראי מצלאווי:

אני אסביר, 975 זו החלטת פינוי, היא החלטה נפרדת, היא לא קשורה לפיצויים. לעניין הפיצויים כמו שאמרתי הם מקבלים כמו כל יישוב בקו.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

לא, אני חזרתי ל-975.

יוראי מצלאווי:

לגבי 975 עברה החלטת ממשלה וההחלטה הזאת מעניקה את הסמכות לשר הביטחון לפנות יישובים בהוראת פינוי עד טווח של חמישה קילומטרים.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

הם קיבלו הוראה כזאת, הם ופסוטה.

יוראי מצלאווי:

כרגע הוראות הפינוי שניתנו שאנחנו מכירים במשרד האוצר זה עד טווח של 3.5 קילומטרים מגבול לבנון. מעבר לזה החלטת הממשלה לא מאפשרת לשר הביטחון לפנות את הקילומטר וחצי הנוסף, אבל מטעמים ושיקולים ביטחוניים הדבר הזה לא נעשה עדיין ולכן אנחנו לא יכולים להעניק את הזכויות שניתן להעניק מכוח החלטת הממשלה כל עוד שר הביטחון לא הכניס את היישובים האלה למתווה הפינוי מכוח ההחלטה. אבל שוב, זו סוגיה נפרדת.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

דקה, יוראי.

(משמיע דרך הטלפון ראש מועצה מאחד היישובים):

דוקטור זה לא נכון במדויק, כי 975 מדברת גם על האנשים שיש החלטת פינוי ולא פונו, בעקבות 975 יש הרבה הטבות שהולכים לקבל כל היישובים בעתיד, אבל - - - לפי החוק אני אמור להיכלל, למה אני צריך להיאבק ולא נכלל?

היו"ר משה גפני:

אוקיי אחמד, שיביא את כל הטענות שהוא מעלה. יוראי, אני מבקש שהוא יביא את הטענות שהוא מעלה, אני אעביר את זה לכם, אני רוצה תשובות.

יוראי מצלאווי:

אמרתי לאדוני, החזרתי תשובה, אבל שוב אין לי בעיה לבדוק שוב.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

תגיד, נהריה בתוך המתווה נכון?

יוראי מצלאווי:

נכון.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

למה לא פתחו אותם למקדמות נהריה?

קריאה:

אני מקבל מלא הודעות בצבעים שלא פתחו להם את המקדמות של ינואר פברואר.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

אמיר, תענה אחי.

היו"ר משה גפני:

יוראי, ראש המועצה יעביר אליי את הטענות שהוא מעלה, אני מבקש מכם תשובות. אחמד טיבי הוא חבר בכיר בוועדת הכספים, ואם הוא מעלה טענות ואומר שלא אומרים בדיוק לראש המועצה – צריך לברר את זה.

נעמה לזימי (העבודה):

אפשר לא להתפרצף עליו כשהוא מדבר.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

לפי הניסיון של פסוטה לא היו, ורק אחרי, בוועדת הכספים.

יוראי מצלאווי:

רק למען הסדר הטוב, פסוטה נכנסו לשיבה הקודמת.

אחמד טיבי (חד"ש-תע"ל):

אמרתי שנכנסה אחרי הדיון.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

שאלו אותו, שיענה לנו רק תשובה על המקדמות.

היו"ר משה גפני:

כן, המקדמות על נהריה.

אמיר דהן:

לא רק נהריה, על כל יישובי קו העימות העברנו את התקנות לפני כמעט שבועיים, אנחנו משתדלים להעלות את המערכת עד סוף השבוע ואז הם יוכלו להגיש את התביעות המלאות.

העלנו כמה מערכות בו זמנית, העלנו גם את המילואימניקים, וגם את היישובים מיעוטי תיירות וגם התאמות רגילות.

קריאה:

בקיצור ינואר פברואר יפתח סוף שבוע?

אמיר דהן:

כן.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

הוא עומד במילה שלו.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, רגע. נעמה בבקשה. רועי, אחרי זה אתה.

נעמה לזימי (העבודה):

אני רוצה לדבר בהסתמך על המפגשים שקיימתי ביחד עם תושבים מפונים, מה שהתמונה הכוללת היא הפיצויים אבל גם הרשת ביטחון הסוציאלית שגם היא לא ממומנת, ואני רוצה שנפרוט את זה כי אני חושבת, גפני, שחלק אפשר לפתור, העלויות הן לא כאלה גדולות ואין שום סיבה שהתושבים יחיו במצוקה שבה הם חיים.

קודם כול עיר המחוז של המחוז הזאת, קריית שמונה, ברגע שהיא נטושה כמו שהיא, אפשר לדבר על המחדל, אפשר לדבר על הכול, אבל בואו נדבר רגע על זה שלכל היישובים סמוכי הפינוי אין מענים סוציאליים הכי בסיסיים שיש, ממס הכנסה מע"מ, בנקאות, הכול, אבל גם רפואת מומחים, קופת חולים. זה נשמע למישהו הגיוני שהם צריכים ביום בשבוע לנסוע לשם למכבי או כללית ולא שישדירו רגע באזורים שהם סמוכי פינוי את התנאים הרפואיים, אפילו זמנית, כדי לאפשר להם רגע נגישות הכי בסיסית למוקדי רפואה, לרפואת מומחים, לקופות חולים. תקשיבו, זה דברים בסיסיים, אפשר להסדיר אותם רגע. חלק מהדברים הם לא בשמיים אני לא מבינה למה אנחנו עוד עומדים במצב הזה. אני מתביישת כשאני מגיע לסייר כשאני שומעת שאפילו נציגות קופות חולים לא מסדירים להם אחת לשבוע באזורים הללו. אז או שמפנים אותם או שלא מפנים אותם.

דבר נוסף, החינוך. זה מדהים שכששר החינוך בא לסיור, הוא לא הלך לבתי הספר שם כי מערכת החינוך לא ממוגנת אבל הילדים שלהם כן הולכים לשם. חלם. אין, מדינה באמת בפשיטת רגל. מערכת חינוך לא ממוגנת, הילדים שלהם מה, הם בשר תותחים? אני לא הבנתי את זה, הם לא בשר תותחים וגם האוטובוסים לא ממוגנים. אז אוטובוסים צהובים כמו זרקור ממש לוקחים ילדים, האוטובוס לא ממוגן, ואני לא מבינה מה נדמה לנו? איך לא לרגע אמרו אוקיי, אוטובוסים ממוגנים לאזור הזה, המינימום, שאם חלילה קורה משהו, רסיס, משהו. הילדים שלנו. גפני, הם גם הילדים שלנו לכל דבר ועניין. למה הדברים האלה לא רגע מומנו Ad-Hoc אני אומרת שגם טוב שיהיו אוטובוסים ממוגנים ולפצות. אני אומרת שכל רשת הביטחון הסוציאלית כאילו הסרנו אחריות מהיישובים סמוכי הפינוי בכל דבר.

עכשיו תקשיב, אני מגיעה לשם, איך שאני יוצאת, אזעקות. אני אשכרה חוויתי. ואני אומרת מה אנחנו מצפים מהאנשים האלה? אנחנו מגיעים ליד כפר בלום, סוללת כיפת ברזל. הרי ברור שהם גם בבעיה, רק צריך לסייר.

אתה יודע, אמרתי להם מי הגיעו אליכם מהקואליציה עד כה? אז יחיד סגולה יוסי טייב היה שם, זהו. אף אחד חצי שנה.

ינון אזולאי (ש"ס):

אגב אני הייתי בקרית שמונה, הייתי במטולה.

נעמה לזימי (העבודה):

אני יודעת ינון, אני רק אומרת.

ינון אזולאי (ש"ס):

את אומרת שרק אחד, אבל זה לא נכון. אני הייתי שם ולא פעם אחת.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל דיברתי על סמוכי פינני, על כפר סאלד, בלום, הם מרגישים נטושים ואני אומרת לך חד משמעית נטושים. אז או שאנחנו נפנים שפה אנחנו צריכים לעשות את המינימום שזה להסדיר רגע כל אותם אלמנטים נוספים שיתנו להם רגע איזושהי יכולת התנהלות בסיסית.

גם העסקים המפונים, טוב אמרתי על זה משהו של התיירות, אתה דיברת על זה.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

סתם דרך אגב אני יושב פעמיים בשבוע שם באזורים.

נעמה לזימי (העבודה):

אני עליך יודעת בטוח ובוודאות אני אומרת לך שזה מה שהם אמרו וזה כואב הלב. אני לא באה להגיד, אבל אני אומר שכנראה כשלא נוכחים הרבה אז מנגד אין דבר כזה. אם שר החינוך מגיע לסיור אבל הוא לא יכול להגיע לבית הספר כי הוא לא ממוגן אבל תלמידים כן, אז משהו פה בדוגמה האישית של כולנו השתגע.

היו"ר משה גפני:

נעמה, את אומרת שצריך לעשות מנהלת תקומה בצפון?

נעמה לזימי (העבודה):

זה בדיוק העניין. לא רק מנהלת אזרחית לשיקום הצפון שהיא על הכול. אבל אתה יודע גפני, פה נלחמנו נגד תקציב ששללת, הדברים הכי בסיסיים. רכבת לקריית שמונה. הרי מה זה מנהלת לשיקום הצפון? היא תשתיות פיזיות, כל הפרויקטים שאתם קיצצתם בהם בתקציב האחרון, אנחנו מדברים בסוף על זה.

הרי המנהלת זה לא איזה משהו כזה הנה קיבלתם את זה. זה גם בסופו של דבר חשיבה ארוכת טווח, איך משקמים חבל ארץ? משקמים אותו כשקודם כול מצמצמים פערים, כשמייצרים את אותם עוגנים שלא ייצרו כל השנים הללו, זו סוגיה שהיא כמובן ביטחונית ואני משאירה את זה למערכת הביטחון שאני סמוכה ובטוחה בה ושתדע מה לעשות, אבל אני גם אומרת שהשיקום האזרחי הוא כן עלינו פה, הוא לגמרי עלינו, אנחנו מקריסים את התיירות, מקריסים את העסקים שם, מקריסים את הפיתוח שם, ואת התשתיות הפיזיות ולא עושים גם מנהלת לשיקום אזרחי שאמורה לתכלל.

בעצם דה פקטו נטשנו חבל ארץ שלם, ואני אגיד פה משהו שהוא מאוד ביקורתי. איימו פה לא להעביר תקציב מדינה על מס דיוטי פרי, אוקיי? איימו פה לצאת מממשלה על מכסות לגיוס, איימו פה על אופק חדש, איימו פה על הכול, אבל לא ראיתי אף אחד מרעיד את הכיסא על תקומה לצפון, על פדיון שבויים, על הכנסת אותם כפרים דרוזיים.

היו"ר משה גפני:

מה זה על פדיון שבויים?

נעמה לזימי (העבודה):

אני חושבת שהייתי רוצה לראות מכתב רבנים על זה שלא עושים עסקה לשחרור חטופים, לא על מכסות לצבא, גפני, אני התביישתי, אני התביישתי בסוף.

היו"ר משה גפני:

אני לא יודע על מה את מדברת. אני מדבר עם ראש הממשלה על הנושא הזה של החטופים בכל שבוע.

נעמה לזימי (העבודה):

גפני, אם היית אומר לראש הממשלה על החודש הראשון 'אנחנו לא נהיה בממשלה שלא עושה עסקה להציל חיים' – אני יודעת שהייתה עסקה. הייתה עסקה כי אם היית נותן קונטרה – אתה, ואני יודעת שאתם בסוף בעד – לבן גביר, ולסמוטריץ' ולכל אלה שמאיימים לצאת מהממשלה ואומרים על פדיון השבויים אנחנו כן רוצים את זה, אז אני מאמינה שהייתה עסקה. כי ביבי, רק הישרדות פוליטית אכפת לו ממנה.

היו"ר משה גפני:

אבל אני אומר את זה כל הזמן.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל אתה יודע מה? שלא עשיתם את זה, לא על מנהלת תקומה ולא על פדיון שבויים ולא על הכפרים הדרוזים, על מה כן? על מס דיוטי פרי ערערתם פה את התקציב? על מה כן? גפני, על מה כן? איך אנחנו פה עוד חצי שנה בדבר הזה? איך אנחנו עוד בדבר הזה? הרי הבטחתם לנו, העברנו תקציב פיצוי.

היו"ר משה גפני:

כשתדעי את מה שעשיתי בעניין הזה את תבקשי ממני סליחה.

נעמה לזימי (העבודה):

אני אשמח לדעת ולבקש סליחה. אתה יודע משהו? אם יש משהו שראוי לבקש סליחה עליו זה אם אנחנו חטאנו ולא ידענו מה עשית עבור פדיון שבויים אני מנגד מתביישת בממשלה הזאת שלא עושה מספיק על הכול, על הכול. לא על מנהלת תקומה לצפון.

היו"ר משה גפני:

אני לא היחיד בממשלה הזאת.

נעמה לזימי (העבודה):

אבל ממך אני מצפה.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אני עושה את זה.

נעמה לזימי (העבודה):

ממך אני כן מצפה, עובדה שאני אומרת לך את זה.

היו"ר משה גפני:

אפילו עכשיו עם הנושא הזה של איראן, דיברתי עם ראש הממשלה. מה את חושבת, שאני מקבל את מה שאומרים? בסדר, כשתדעי אז את תדעי.

נעמה לזימי (העבודה):

אני הייתי רוצה, גפני, שאחת ולתמיד נגיד זאת ועדה המחקקת, סטטוטורית, ואתה מחליט מה על הראש של שר האוצר.

היו"ר משה גפני:

אבל אני לא לבד, הבניין הזה מלא בכל מיני אנשים.

נעמה לזימי (העבודה):

לא, אתה יו"ר הוועדה, יש לך כוח. שבעה חודשים אנחנו בתוך הדבר הזה, אפילו אוטובוסים ממוגנים לתלמידים אין. אנחנו מסכנים חיי אדם, את הילדים שלנו. אני מגיעה ואני בשוק, אוטובוס לא ממוגן? מה קורה לכם? תממנו את זה. איך הילדים האלה נוסעים עם חשש כבד לחייהם? אני לא מבינה איך ההורים האלה, באמת, עוד לא כאן דופקים על כל שולחן ואומרים אתם השתגעתם, המדינה השתגעה. את הערכים הכי בסיסיים של ערבות הדדיות פוררנו פה במלחמה הזאת. אנחנו חייבים לשקם גם את זה, ולך יש את הכוח לזה. גפני, תגיד, כמו שעם אשקלון בצדק היינו פה כולנו להכניס אותה כיישוב ספר, למה אנחנו לא עושים את זה עם הכפרים הדרוזים? למה אנחנו לא עושים את זה?

היו"ר משה גפני:

לא הבנתי, האמת.

נעמה לזימי (העבודה):

אני מבינה את מה שאני אומרת, נדמה לי שגם שאר האנשים פה.

היו"ר משה גפני:

אבל אולי גם תקשיבי למה שאני אומר?

נעמה לזימי (העבודה):

אוקיי, אני מקשיבה לך.

היו"ר משה גפני:

אני מדבר איתם פה בוועדה, דיברתי עם החברים, דיברתי איתם, היו צריכים לבוא עם תשובה, הם באו היום עם תשובה שעד סוף השבוע אנחנו מכניסים את הכפרים הדרוזים. אני מעדיף שהם מכניסים, שאז לא מתחילים בעיות משפטיות האם זה נעשה על פי קריטריון או לא נעשה על פי קריטריון?

נעמה לזימי (העבודה):

ותקומה לצפון?

היו"ר משה גפני:

הם אמרו שהם מביאים מתווה עד סוף השבוע ובתוך המתווה הזה הכפרים הדרוזים או היישובים הדרוזים, יותר נכון, יהיו בפנים.

ינון אזולאי (ש"ס):

אגב רק להזכיר שבפעם שעברה זה קרה עם היישובים הדרוזים, ורק להזכיר שגם בפיצויים אם לא הייתה פה מלחמה שלנו, זה קרה. כלומר זה קורה הדברים האלה שאתה עושה.

היו"ר משה גפני:

הרב ינון, אתה תהיה מבסוט ממה שאני הולך להגיד עכשיו. התייעצתי עם היועצת המשפטית של הוועדה, והיא אמרה לי שזאת הדרך.

ינון אזולאי (ש"ס):

איזה דרך?

נעמה לזימי (העבודה):

גפני, אתה פה לפני ששלומית חלמה להיות אי פעם באיזושהי קונסטלציה עורכת דין בכלל, אז אני רק רוצה להגיד שאתה כנראה יודע איזה דבר או שניים על המקום הזה, אבל בסוף קופות החולים ורפואת מומחים, מיגון מערכות החינוך, אני שמה רגע את רשת הביטחון הסוציאלית פה בכל זאת, קופות החולים ורפואת מומחים.

היו"ר משה גפני:

צודקת.

נעמה לזימי (העבודה):

כל מוסדות המדינה שאין להם נגישות אליה והם כאילו נטושים. מערכות החינוך הלא ממוגנות והאוטובוסים הלא ממוגנים. אני חושבת שרגע אפשר גם את זה בתוך שבוע לפתור. אין שום סיבה להשאיר אותם כל כך חשופים וללא כל רשת ביטחון בסיסית, סוציאלית של המדינה.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. רועי בבקשה.

רועי כהן:

אדוני יושב-הראש, אני באתי לדבר בשם כל אלה שכרגע, החל מה-1 בינואר אגף התקציבים בעצם הודיע להם שאין מלחמה בישראל, אין מפונים, אין משבר בתיירות, אין אפשרות להתפרנס. אני מדבר על הפקודות האירועים, על תיירות, על מורי הדרך, על הסעות, ביטול ימי העצמאות, כולם יודעים את המציאות הזאת ובעצם עוצמים עיניים.

הייתי אצל שר האוצר והייתי גם אצל ראש רשות המיסים ביום חמישי האחרון, אדוני גם אתה היית במצב הזה, אני מזכיר לך מאי 2020, חזרת להיות יושב-ראש ועדת הכספים, אנחנו הצלחנו להוציא מכחלון מתווה רק במרץ אפריל מאי יוני. הגענו אליך ביחד לדיון ושלחת אותנו להיפגש עם שר האוצר החדש ישראל כ"ץ החדש שנכנס. הגענו אליו וביקשתי ממנו מתווה ארוך טווח, כי אמרתי לו תשמע, הולך להיות סגר פעם אחת, אמרת לי רועי, אתה מוכן על הכתפיים הרחבות שלך להגדיל מ-25% ל-40% את המתווה ואז אני מוכן לתת את זה לשנה קדימה?

היו"ר משה גפני:

ישראל כ"ץ.

רועי כהן:

ישראל כ"ץ אמרתי לו כן. הוא אמר לי רועי תהיה ביקורת מאוד גדולה, אמרתי לו אם אני מבטיח שנה קדימה לאנשים שהם ידעו שיש להם מתווה ורשת ביטחון, אני מוכן לקחת את זה. ספגתי הרבה ביקורת על הדבר הזה כי הגדלתי להם מכחלון שנתן כביכול 25% פתאום מגיע רועי ביחד עם ישראל כ"ץ ומעלה ל-40%. אבל אני ראיתי את מה שאני רואה עכשיו, שנתתי פתרון לשנה שלמה קדימה. היה לנו עד יולי 2021 פתרון לכל מי שנפגע.

אמרתי את זה גם לשר האוצר, הוא אמר לי רועי אני מקבל את העמדה שלך, ביקש מאנשי אגף התקציבים להביא לו את העלות של זה, את ההערכה, לדעתי עד עכשיו הוא לא קיבל את זה. הגעתי ביום חמישי האחרון לראש רשות המיסים, הוא אמר לי רועי, אני מסכים איתך, צריך לתת מתווה, האנשים האלה כרגע לא מתפרנסים ואנחנו יודעים שיש להם ירידה במחזורים, אבל יש פה אולי חשיפה גדולה מידי. אמרתי לו בוא, אני מוכן כמו בפעם שעברה לשבת איתם, עסקים של מעל 100 מיליון תעלו את זה ל-60%, אני מוכן לגדר את הסיכון הזה רק בואו תתנו מענה לאנשים האלה, כרגע אתם יודעים, אתה מייצרים פה טלאי על טלאי, הרי אם ילך מישו מיישוב ליד לבג"ץ ויגיד למה אני כן ולמה אני לא יהיה קשה מאוד לכנסת להגן על ההחלטה הזאת, כי כרגע אנחנו יוצרים כללים לא שוויוניים.

אם זה לא יהיה על ידי פיקוד העורף אז אנחנו נייצר פה כללים לא שוויוניים, ואני לא רוצה להגיע לשם. למה לייצר את הבלגן הזה שחלק כן וחלק לא? בואו, זה לא הרבה כסף, עשינו את זה גם, נתנו את זה.

אנחנו ב-15 באפריל, אדוני אנחנו מדברים על ינואר פברואר, מה קורה עם מרץ אפריל? עוד פעם יבואו אליך האנשים האלה במרץ אפריל, מה קורה איתם? למה לא לקבוע עכשיו שעד מאי יוני האנשים האלה – אני מאוד מקווה שעד אז תסתיים המלחמה ויחזרו החטופים – יחיו בוודאות מסוימת? הרי לא מדובר בכסף גדול ואנחנו לא המצאנו את הגלגל. בוא נעלה את זה ל-40%, אתה יודע מה, מעל 100 מיליון תעלה ל-60%, אבל בוא ניתן פתרונות לאנשים.

אני אומר לך את זה, אני מדבר מדם ליבי כי האנשים האלה מגיעים אליי, ביטלו את כל ימי העצמאות, איזו הפקה אתה רואה? אנשים שהעסיקו משרדי הפקות, העסיקו תערוכות, כנסים, מורי דרך, אנחנו ניתן להם מענה. עכשיו, זה לא הרבה אנשים, כי אתם רואים במדינה רוב האנשים חזרו לעבוד, חזרו לתפוקה, רואים את זה גם, הראיתי לראש רשות המיסים, יש לך עלייה בגביית המיסים אז אתה יודע שהחשיפה שלך היא נמוכה.

אז בואו, אתם חברי הוועדה, אתה יושב-הראש תבואו לאנשים אדוני בואו תגידו לנו מה החשיפה, נשב עם רועי נוריד את החשיפה, הוא מוכן ללכת לעניין הזה, נשב עם ארגוני העצמאים ונוריד את החשיפה אפילו, אבל בואו תעשו משהו. להתעלם מהבעיה לא אומר שהבעיה נעלמת.

אני באמת מבקש ממך אדוני, יש פה שעת כושר שאנחנו כרגע באמת במצב שאפשר לתכנן קדימה, בואו ניתן מענה גם למרץ אפריל, גם למאי יוני, נגדר את החשיפה, אבל בואו ניתן. להתעלם מהבעיה יישוב כן יישוב לא, רפטינג כן רפטינג לא. ליד הרפטינג הזה יבוא לך משהו שהוא עסק קטן שהוא מוכר מזכרות, מה, תגיד לו לא? אני מנסה להבין את המטריה.

היו"ר משה גפני:

אתם מכירים את מה שהוא אומר?

רועי כהן:

אני הייתי שם, אני עשיתי את זה עם אמיר דהן את זה.

אמיר דהן:

אני לא מכיר את זה, אבל מה שרועי מדבר הוא מדבר על הקורונה. בקורונה באמת היו שתי תקופות שעלה ל-40% ואז הגיע הסגר השלישי והורדנו את זה בחזרה ל-25%, זה נתן ודאות לכל העסקים. רועי מדבר כאן, אני מניח, בגלל שיש הרבה בעיות עם כל מיני ענפים. גם בתל אביב, וגם בחיפה, וכל מיני ענפים שנפגעו. ולהם כרגע גם אם אנחנו מדברים על הצפון, אין פתרון. זה נושא שצריכים לבחון עם השר, כי בעצם גם הייתה חקיקה ראשית.

רועי כהן:

השר ביקש להביא לו אומדן, אף אחד לא הביא לו.

אמיר דהן:

אני אעלה את זה עם אגף התקציבים אחרי הדיון.

ינון אזולאי (ש"ס):

רק להגיד לך אמיר, הנושא של ההפקות, העלנו אותו בכל הדיונים, והאמת שאף פעם לא קיבלו שום פתרון, אף פעם לא קיבלו כל פעם שבאו הפקות ואירועים.

רועי כהן:

רק להשלים את העניין של לפני חודש היינו פה לגבי הסוחרים מעזה, זה מופיע פה.

היו"ר משה גפני:

רגע.

ינון אזולאי (ש"ס):

זה הדיון הבא. אבל הרב גפני, רק מילה בנושא הזה. בנושא של הפקות ואירועים אין להם מענה, הם ממשיכים להיות – סליחה שאני מתבטא ככה – אבל קבורים מתחת לחובות שלהם. עכשיו אין להם אירועים. עכשיו גם, ומובן, אירועי יום העצמאות בוטלו כמו שהוא אמר, אבל זה לא רק אירועי יום העצמאות. היו כל מיני כינוסים, כל מיני דברים שהיו ואין, תפתח להם את החשבונות ותראה שהם אפס, ויכול להיות שהוא נמצא בתל אביב, יכול להיות בירושלים, בעכו, זה לא משנה איפה. הוא נמצא במקומות ואין להם מענה, ואמרנו כמה פעמים שצריך להביא להם מענה, לא הבאנו להם מענה, זה אחד.

הנושא השני שדיברו עליו זה התיירות ודיברנו עליו, ומה שאתה אמרת ליד רפטינג, זה לא דווקא רפטינג, הוא ייצג את כל אלה שהם סביב המקום האלה שלא נקראים יישוב, שיש להם אטרקציות, יש להם תיירות, יש להם כל מיני דברים. קח גם יישובים שלא מפונים ויש להם צימרים לצורך העניין, או כל מיני דברים כאלה, שהם חלק מהתיירות.

אמיר דהן:

נכון. מה שרועי אמר הוא ייתן פתרון בעצם לכלל העסקים בלי להתייחס לאזור מסוים.

היו"ר משה גפני:

אוקיי, תודה רבה. רמזי.

רמזי גבאי:

אדוני יושב-הראש, תודה רבה. אני רמזי גבאי, יושב-ראש איגוד הטקסטיל בהתאחדות התעשיינים. אני רוצה לדבר על בעיית הסחורות והחובות האבודים בעזה. אני רגיל מהרבה שנים שאני מבקר בוועדה הזאת אצל חבר הכנסת גפני, אני לא זוכר מצב שיושב-ראש הוועדה אומר לאנשי האוצר בחמש ישיבות תביאו תשובה תביאו תשובה ועד היום אין תשובה.

אני מסכים, אני האיש שמשרד הביטחון – ומדברים פה הרבה על משרד הביטחון שהוא מכתוב והוא קובע לאוצר – קרא לי ואמר לי תשמע, אנחנו מבקשים תעביר עבודה לעזה. תעביר מהגדה עבודה של תפירה וכך הלאה לעזה. ולחצנו על כל התעשייה הזאת והעברנו הרבה מאוד עבודה לעזה, והנה באה המלחמה עכשיו האנשים האלה פתאום נתקעו, הסחורות נעלמו, אנשי הקשר נעלמו, אנחנו לא יודעים אם המתפרות קיימות או לא קיימות, והאנשים האלה תקועים עם בדים שלא קיבלו עליהם שום דבר, ואנחנו רק מנסים למצוא להם פתרונות לפיצוי, זה גם מה שיושב-ראש הוועדה ביקשה בפעמים הקודמות. עד הרגע לא שמענו שום דבר.

רועי כהן:

וזה גם לא כסף גדול.

רמזי גבאי:

זה לא כסף גדול, מדובר סדר גודל של 30 מיליון שקלים לכל היותר. אנשים שתזרימית זה פגע בהם, מדובר על עסקים קטנים שזה פגע בהם מאוד קשה. אני אומר להם ממידע שיש לנו בתוך האוצר שהם פוחדים לתת תשובה, ואני מעביר רכילות כי הם אומרים זה יפתח לנו זוויות אחרות. אבל זה מקרה מיוחד שמשרד הביטחון ביקש להעביר את העבודה לשם. ואתם לא נותנים תשובה ליושב-ראש הוועדה שחמש פעמים דיבר על הנושא הזה.

היו"ר משה גפני:

אוקיי, בבקשה. מה אתם יודעים להגיד?

אמיר דהן:

התשובה ניתנה גם בדיונים הקודמים. אנחנו בקרן הפיצויים ברשות המיסים לא מתווים מדיניות ולא קובעים את ההחלטות, צריך לשים הבדל בין האוצר אלינו. אנחנו הסברנו שבמענקים – אני ביקשתי

את הרשימה, עד היום לא קיבלתי רשימה של אותם עסקים ואיזה סחורות הם סיפקו – יש אפשרות בתוך החקיקה הראשית להגדיל את הפיצוי, מה שנקרא הגדרת מקדם, זה מה שהסברנו גם בדיונים הקודמים. עדיין לא קיבלתי עד היום את הרשימה כדי לבדוק לאן זה מביא את זה? לאיזו תוצאה אנחנו מקבלים ואולי התוצאה הזאת תהיה מספיק טובה, וביקשתי את זה גם בדיון הקודם שאני הייתי. מעבר לזה אני לא מכיר חקיקה שניתן לעשות שהיא תהיה פרטנית.

היו"ר משה גפני:

יש רשימה של הסוחרים?

רמזי גבאי:

אף פעם לא התבקשנו, אני מתנצל. אף פעם לא ביקשנו.

אמיר דהן:

אני לא הייתי ברוב הדיונים.

רועי כהן:

לא ביקשו, ההיפך, אנחנו הצענו את זה.

רמזי גבאי:

אנחנו הצענו, תביא רשימה - - - ותמצאו פתרון. איך אתה אומר שביקשת רשימה?

רועי כהן:

אנחנו הצענו את זה להעלות אותם אוטומטית ל-33% אמרו לנו אי אפשר להעלות אותם אוטומטית ל-33%.

אמיר דהן:

רועי, אתה יודע שהדלת שלך פתוחה, תביאו לי את הרשימה, אני אבדוק את זה פרטנית.

רמזי גבאי:

אמיר, רשימה תקבל זאת לא בעיה. הבעיה שלכם היא אחרת.

היו"ר משה גפני:

אבל רמזי, שניה. יש רשימה כזאת? אני הולך עם הרשימה הזאת לשר.

אמיר דהן:

אני בלי קשר אנסה לראות בתוך החקיקה הקיימת מה אפשר להגדיל ואתה תבדוק את זה עם השר, מה אפשר לעשות מעבר.

היו"ר משה גפני:

תעבירו את הישיבה, אמיר יבדוק כמו שהוא אמר עכשיו, אבל אני חושב שנצטרך את השר, מכיוון שההחלטה היא לא החלטה שכתובה בספר. צריך שיהיה קצת רצון ולב פתוח בגלל שאנשים מתמוטטים, המדינה ביקשה מהם – זה נכון מה שאמרת, זה היה כאן בוועדה כמה פעמים – המדינה ביקשה מהם להעביר את הסחורות לעזה. עכשיו, קרה מה שקרה, הם לא אשמים בזה, המדינה לא יכולה לעמוד מהצד.

אמיר, רמזי יעביר רשימה אליך, תבדוק את העניין הזה. יעביר רשימה אליי.

ינון אזולאי (ש"ס):

אגב, אני רק אומר לך סליחה הרב גפני, אני רק חושב שרשות המיסים אפילו לא צריכים אותם בשביל זה. אתה יכול לפנות אליהם אקטיבית, הרי אתה יודע בדיוק בכל שנה אתה מקבל על הסחורות שמעבירים, אתה יודע הרי משלמים על זה, ואז אתה פונה אליהם האם העברתם השנה?

רמזי גבאי:

סליחה, אני מזכיר, העברת הסחורות לעזה, אנחנו מעבירים להם סחורות, הם תופרים אותם, מביאים והם מקבלים כסף ואין חשבונית, יש תעודת משלוח, אנחנו מכירים את הבעיה.

ינון אזולאי (ש"ס):

אוקיי, אבל האם אתה יודע אותם?

רמזי גבאי:

בהחלט אני יודע, אפילו בדיוק, בהחלט. עם שמות.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

יש פה עוד בחורה מהתערובת, גם מהחקלאות, שרוצה להגיד כמה מילים.

היו"ר משה גפני:

שניה, אני רק רוצה לסיים.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

אני רק חייב לציין, מקודם שירדתי על האוצר, לא התכוונתי לאמיר, אני חייב לציין. תקשיב לי טוב, זה אחד הדברים היותר שירותיים שיש, הבחור.

ינון אזולאי (ש"ס):

יש מצב שאתה מפרט לנו למי התכוונת?

ששון ששי גואטה (הליכוד):

אני התכוונתי לכל האוצר, זו לא בעיה. אמיר הוא בן אדם באמת מאוד שירותי, מאוד אכפתי, ועובד מאוד קשה.

ינון אזולאי (ש"ס):

עוד יחשבו שהוא אמר לך להגיד את מה שאמרת.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

לא, אין לי קשר איתו.

היו"ר משה גפני:

לא אהבתי את ההתקפה שלך נגדם, אני מכיר אותם כל השנים. אמיר עושה עבודה.

קריאה:

יש שר מעליהם, אנחנו היינו אצל השר.

ששון ששי גואטה (הליכוד):

אחי, הם לא תמימים, שמע לי.

היו"ר משה גפני:

שהוא עצלן ולא עושה את העבודה. אמיר דהן הוא חרוץ והוא עושה את העבודה.

רועי כהן:

הרב גפני, למה אין תשובה של משרד האוצר להצעה הזאת? אני חושב שאם הם יביאו את התקנות האלה, אמיר יודע לתרגם את זה לכסף.

היו"ר משה גפני:

על מה?

רועי כהן:

כל הארץ, מתווה כללי, מעל 40%, אמיר יודע.

יורם מועלמי:

לא, אני לא מסכים איתך. סליחה, הרבה גפני היושב-ראש, אמנם הוא נציג לשכת הלה"ב אבל אני כמפלגה לא נתת לי את זכות הדיבור, אני מתנגד לעניין הזה של 40%. מה זה 40%? 40% זה עסק שהוא מחוסל כבר, הוא סגור כבר.

רועי כהן:

עדיף 40 מאשר.

יורם מועלמי:

הוא יכול לצעוק אבל הוא לא בר סמכא.

היו"ר משה גפני:

רגע, מה זה הדבר הזה? תודה רבה. עורכת הדין איילת השחר סיידוף.

איילת השחר סיידוף:

פה, נעים מאוד. אני חייבת להגיד שהוועדה הזאת קצת מישמש, אני חשבתי שמדברים על פיצויים לאנשי מילואים, ואני פה מיציגת את אנשי המילואים.

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

איילת השחר סיידוף:

אני רק רוצה להגיד ליושב-ראש הוועדה שכל מה שהבטיחו לנו בכתובים, בתקשורת וגם בוועדות השונות גם בחוץ וביטחון לא הגיעו ליעדם לחשבונות הבנק. אנחנו עדיין מתמודדות עם פניות רבות של נשות מילואים ונשות אנשי קבע בנוגע לעזרה קיומית, אני מדברת על עזרה במזון, עזרה לילדים, עזרה בהכול, עזרה בכספים.

יש לא מעט כספים שהובטחו לאנשי המילואים ולאנשי הקבע ולא הגיעו, אז אני רציתי לברר פה מה מצבם? יש פה משהו ממשרד האוצר שאנחנו יודעים שאולי 40-50 אחוזים ממי שמגיע לא קיבל. לנו יש

עשרות פניות ביום ואנחנו הקמנו סוג של קרן להלוואות בינתיים ואנחנו מנסות להבין איפה זה עומד? מתי זה יגיע? איפה זה ייכנס?

היה על זה דיון בוועדת חוץ וביטחון לפני שבועיים, הבטיחו לנו מספרים, הבטיחו לנו תאריכים זה לא קרה. היום באתי לפה לשאול אותך מתי להערכתכם 100% מהאנשים שאמורים לקבל את הכסף יקבלו אותו?

היו"ר משה גפני:

יש פה מישהו מהאוצר שיודע לתת תשובה?

זאב ריינמן:

שלום, זאב ריינמן ממשרד הביטחון אגף תקציבים.

איילת השחר סיידוף:

זאב גם היה איתנו בפעם הקודמת.

זאב ריינמן:

נכון. קודם כול הנתונים נאמרו בוועדת חוץ וביטחון באופן מפורט לא היו שאלות, אני עכשיו גם אפרט בפנים. אנחנו מדברים על שתי החלטות ממשלה שעברו, החלטת ממשלה 1023 והחלטת ממשלה 1226.

איילת השחר סיידוף:

נכון.

זאב ריינמן:

כל הזכאויות שהוחלטו בהחלטת הממשלה מקודמות ומשולמות, אפשר לראות בחשבונות הבנק, ולא מוכרים פערים, אני גם אפרט את הסכומים, החלטות הממשלה.

היו"ר משה גפני:

רגע רק שניה, אני מבקש שתעשה סדר, בגלל שאחד הנושאים שאנחנו מעלים את זה ואנחנו לא בפעם הראשונה. אני מבקש לדעת, מה שהיא אומרת שלא הגיע הכסף לחשבונות, זה לא נכון?

זאב ריינמן:

זה לא נכון ואני אפרט.

היו"ר משה גפני:

תפרט.

זאב ריינמן:

יש מספר שכבות של המענקים שמשרתי המילואים מקבלים. השכבה הבסיסית זה התגמול מילואים שמשולם דרך ביטוח לאומי והוא משולם מדי חודש בחודשו ישירות לחשבון הבנק.

איילת השחר סיידוף:

אני מדברת על ההטבות מעבר.

זאב ריינמן:

אני יודע ואני בכוונה עובר שלב-שלב. השכבה השנייה היא שכבה של החלטות הממשלה והמענקים שהם זכאים מעבר לזה.

היו"ר משה גפני:

תן לי דוגמה של מענקים מעבר לזה.

זאב ריינמן:

מענק הוצאות מוגדלות שמחולק בין משפחות לוחמות וכאלה שלא לוחמות. מענק משפחות שגם הוא ניתן יותר למשפחות לוחמות ולא לוחמות, מענקים אלה אינם דורשים שום פעילות או פעולה שמשרת המילואים או בן משפחתו, והם משולמים ישירות לחשבון הבנק שמעודכן במערכת.

היו"ר משה גפני:

ביטוח לאומי?

זאב ריינמן:

לא, ישירות דרך צה"ל, דרך מופת, דרך מנהל התשלומים של צה"ל. אולי יש עשרות בודדות של חריגים המטופלים ידנית אבל זה טיפה בים, זה לא המקרים המדוברים, כל המשרתים מקבלים ישירות לחשבון הבנק, כולל משרתים שמרכז חייהם בחו"ל ולא היה להם חשבונות בארץ, היקפים משמעותיים, פתרנו את זה והם קיבלו וכולל עוד סוגיות קצה.

התשלומים האלה משולמים מדי חודש בחודשו ב-1 בחודש. בנוסף, ב-1 במאי ישולמו למעלה מ-3 מיליארד שקלים של תגמול נוסף ותגמול מיוחד.

איילת השחר סיידוף:

זה קורה ב-1 במאי?

זאב ריינמן:

ב-1 במאי, הפקודות כבר הוזנו.

קריאה:

אבל זה כן דרך ביטוח לאומי.

זאב ריינמן:

לא, חלק משולמות דרך רשות המיסים וחלק ישירות על ידי צה"ל, ביטוח לאומי לא קשור למענקים האלה. כל הסיכומים וכל התקציב כבר הוקצה ביחד עם משרד האוצר והנושא ב-1 במאי ייכנס לחשבונות הבנק של כל המשרתים הזכאים בהיקף כולל של - - -

היו"ר משה גפני:

מה עם נשות אנשי המילואים?

זאב ריינמן:

נשות אנשי המילואים מקבלות מענה נרחב דרך קרן הסיוע.

היו"ר משה גפני:

מה המענה הנרחב?

זאב ריינמן:

המענה המרכזי הוא מענה שנקרא אובדן הכנסה שבו הן או הם יכולים להגיש בצורה מסודרת הוכחה לפגיעה בהכנסה, ובצורה נרחבת אני חייב לומר, ומענה ניתן. אני יכול להגיד נתונים עד כה לגבי היקף המענה הזה.

בנוסף, יש מענים שנוגעים לחופשות לידה והארכה שלהם לתוך ה-ללא תשלום, וגם שם ניתן מענק של 10,700 שקלים מעבר לאובדן ההכנסה.

קריאה:

מותר לפטר אותן?

זאב ריינמן:

זה לא בהיבט התקציבי, אבל גם הנושא הזה הוסדר מבחינת החוק.

איילת השחר סיידוף:

יש לך כתובת להביא לי לתת לאנשים שפונים ואומרים לי שזה לא הגיע?

זאב ריינמן:

כן.

איילת השחר סיידוף:

שיוכלו לפנות אליכם ישירות.

היו"ר משה גפני:

רגע, אני עוד לא סיכמתי את הדיון, מה שאני הולך לעשות זה אני מבקש ממך, את פנית אליי.

איילת השחר סיידוף:

נכון.

היו"ר משה גפני:

אני מבקש שתעשי את רשימה. מה שאת חושבת שלא הגיע – מתוך כל הרשימה שהוא אמר ואת חושבת שלא הגיע, אנחנו נברר את זה. אני לא הולך לשום מקום, אנחנו נצטרך לעשות פה את זה.

איילת השחר סיידוף:

לגמרי.

היו"ר משה גפני:

אז אני רוצה אצלך שאת תגידי, תבדקי את זה האם כל הדברים. לפעמים זה מגיע ואת לא יודעת שזה מה שהוא אמר.

איילת השחר סיידוף:

כן, זה מגיע ממקום אחר. אנחנו נבדוק את הסיפור, בסדר גמור. אני גם אדבר איתך אחר כך, ניקח פרטים.

היו"ר משה גפני:

את יכולה לדבר איתנו מה שאת רוצה, אבל אני רוצה את הרשימה.

איילת השחר סיידוף:

אתה תקבל את הרשימה.

היו"ר משה גפני:

האם זה נכון? יכול להיות שחלק מהדברים עדיין לא מומשו, עדיין לא מתבצעים, אז לדבר, לראות מה אנחנו עושים עם זה. תודה רבה.

איילת השחר סיידוף:

תודה רבה.

היו"ר משה גפני:

תודה, עכשיו אתה המפלגה שלך.

יעל היבש:

מה עם נשות הקבע יושב-הראש גפני?

היו"ר משה גפני:

מי שואל?

יעל היבש:

יעל מפורום משפחות הקבע.

היו"ר משה גפני:

בבקשה.

יעל היבש:

אציג את עצמי בקצרה: אני יעל היבש, אני יושבת פה עם אלה מדינה, אנחנו הקמנו לפני כמה חודשים את פורום משפחות הקבע. אני נשואה לסגן אלוף ראש ענף לבנון ואני פה עם ארבעה ילדים שיושבים במזנון הכנסת. זה שתבינו כמה היה חשוב לי להגיע לוועדה הזאת, וכמה זה לא היה פשוט להכניס אותם לכנסת בתקופה הזאת.

היו"ר משה גפני:

הכניסו אותם?

יעל היבש:

הכניסו, כן. היו לי פה שליחים טובים, יש פה שליחים טובים. לפני כמה שבועות קיבלנו קרן סיוע, כרגע קרן הסיוע של משפחות הקבע היא עונה רק על הצורך של אובדן הכנסה, זאת אומרת שאנחנו לא מקבלים את כל העניין של הגנה מפני פיטורים ושעת היעדרות ותוספת של ימי מחלה וטיפולים רגשיים.

נשות קבע לא חיכו שיהיה איזשהו מתווה ואיזשהו אישור בשביל לקחת את הילדים שלהם לטיפולים רגשיים פרטיים וכרגע אין שום מענה לדבר הזה, לא על ידי הקרן גם לא על ידי הצבא, לקבל החזרים לטיפולים פרטיים, וגם לא על כל העניין הזה של כלכלת בית.

היו"ר משה גפני:

אתן לא מקבלות כלום?

יעל היבש:

יש לנו עכשיו קרן סיוע שתיתן לנו מענה רק על העניין של אובדן ההכנסה והארכת חופשת לידה. מתי בפועל הכסף ייכנס? ביולי. זאת אומרת עשרה חודשים מתחילת המלחמה שנשות הקבע.

קריאה:

אין מקדמות, אין כלום?

יעל היבש:

כלום.

אלה מדינה:

אלה מדינה, נציגת פורום משפחות הקבע, ממקימות הפורום ביחד עם יעל. אנחנו באמת המשפחות הכי חדורות שליחות, אנחנו המתנו בסבלנות אבל חודשים לתוך המלחמה כשראינו את הבתים שלנו קורסים אז התאגדנו והקמנו את הפורום הזה. אנחנו מאוד שמחות על הקמת הקרן, הקרן היא צעד ראשון מאוד משמעותי, אבל כאמור השקל הראשון שיגיע יגיע רק ביולי, אנחנו מדברים על עשרה חודשים ללא סיוע.

הקרן לא נותנת מענה לדברים המאוד משמעותיים של שעת היעדרות, משהו שמשפחות המילואים זכאיות לו מתחילת המלחמה, ותוספת ימי חופשה ומחלה שלצערי שבשל המלחמה ובשל ההיעדרות שמאוד ממושכת של בני הזוג שלנו, הדבר הזה רק הולך ותופח. הרבה מאוד משפחות – אנחנו רק בתחילת אפריל – אבל כבר מיצו את כל ימי ההיעדרות שלהם, אבל כבר ניצלו את כל ימי מחלות ילדים, ואנחנו בתחילת השנה.

היו"ר משה גפני:

אתה יודע לענות להן? בבקשה.

זאב ריינמן:

אכן הופצה לקהל המשרתים איגרת מפורטת בנושא קרן הסיוע שהוקמה בהתאם למה שהוצג בוועדה, היא מטפלת באופן ישיר בנושא אובדן ההכנסות ובנושא הארכות חופשות הלידה ללא תשלום.

היו"ר משה גפני:

למה משלמים להם רק ביולי?

זאב ריינמן:

הסיבה היא שנתנו להם, כדי שיהיה להם אורך רוח, נתנו להם עד אמצע מאי, עד ה-20 במאי להגיש את הבקשות ונתנו לעצמנו זמן מאוד קצר לבחון אותן, למרות שמדובר במספר נשות מילואימניק.

היו"ר משה גפני:

למה לא לתת מקדמות? מדובר על עשרה חודשים.

אלה מדינה:

אנחנו מדברים גם על משהו כמו 16,000 משפחות, זה לא מספר בשמיים, זה לא מאות אלפי משפחות מילואים.

היו"ר משה גפני :

למה לא מקדמות אבל?

ינון אזולאי (ש"ס) :

ומה קורה עם הליווי הפסיכולוגי שמדברים, שאין סיוע?

אלה מדינה :

מה שקורה לגבי הסיוע הפסיכולוגי.

היו"ר משה גפני :

רק דקה.

זאב ריינמן :

אני אענה גם על הנושא של המעטפת הנפשית.

היו"ר משה גפני :

למה לא מקדמות.

זאב ריינמן :

אני אבחן את הנושא עם מי שצריך על המקדמות. המרחק בין ה-20 במה שיבדקו בהזרמה למערכת זה מרחק מלכתחילה של כשבועיים, ונראה אם יש צורך במתן מקדמות.

אלה מדינה :

אני פה להגיד שחייבים מקדמות.

היו"ר משה גפני :

רגע, הצגת הדברים היא הצגה שעושה לנו לא טוב, מכיוון שהמשמעות של העניין היא שעשרה חודשים מתחילת המלחמה הם לא קיבלו שום סיוע.

זאב ריינמן :

אנחנו שניה נדייק את הדברים משרתי הקבע ומשרתות הקבע קיבלו מעבר לפעילות השוטפת שלהם, מענקים במקרים כאלה ואחרים בדגש על משפחות לוחמים.

אלה מדינה :

אבל אנחנו מדברים על המשרתים, אנחנו פה מייצגות את המשפחות. הטיעון הזה שבן הזוג שלי, שבעלי, מקבל שכר והוא קיבל איזשהו תגמול על עבודה מעל ומעבר שהוא עושה במלחמה זה בסדר, אבל מה עם השכר שלנו?

היו"ר משה גפני :

הוא הבין את זה והוא גם הבין את הבקשה שלכם לקבל מקדמה. הוא הבין את זה, אני מבקש לבדוק ותיתן לנו תשובה.

זאב ריינמן :

ההתחייבות שלנו היא עד ה-1 ביולי, זאת התחייבות שלנו מצידנו לאפשר, ונבחן האם אפשר לקבל מקדמה.

היו"ר משה גפני :

בסדר, ה-1 ביולי זה עשרה חודשים.

ינון אזולאי (ש"ס) :

רק המעטפת הנפשית.

זאב ריינמן :

המעטפת הנפשית, בוצעה הרחבה ניכרת של המעטפת הנפשית למשרתים בדגש על האוכלוסייה הלוחמת ותומכי הלחימה שנמצאים ברמת פעילות א' + מה שנקרא המשרת הלוחם, המשרת המבצעי, וגם למשפחות הקבע הרגילות. המענה הזה ניתן בצורה מורחבת הן דרך מכון הקבע והן דרך - - -

ינון אזולאי (ש"ס) :

אז כן ניתן למשפחות?

היו"ר משה גפני :

אתן העברתם נייר על הדרישות שלכן?

אלה מדינה :

העברנו נייר עמדה לכל חברי הכנסת כבר לפני חודשים, העברנו לכולם.

היו"ר משה גפני :

אתם יכולים להעביר עוד פעם תמצות של הדרישות שלכם?

אלה מדינה :

אני גם רוצה לפנות לנציג של האוצר, אני לא יודעת אם יש נציג רלוונטי לעניין שלנו.

זאב ריינמן :

רגע, רק לפני זה אני רוצה להביא דוגמאות כי זה חשוב, כי האגרת הופצה לכמה משרתים, אבל זו גם במה לוודא שמכירים. במשפחה לוחמת מהדברים שאפשר זה שמשפחה בעלת שני ילדים יכולה לקבל החזר של 2,000 שקלים, ומשפחות בעלות שלושה ילדים 4,000 שקלים. בנוסף, יש 1,500 שקלים למשרת מבצעי שזו אוכלוסייה גם יותר רחבה שכוללת גם נגדים ברמת פעילות יותר נמוכה לטיפול רגשי.

יעל היבש :

אני רוצה שתשימו לב שמדובר על מפקד לוחם. בעלי גם לא משרת מבצעי אבל הוא לא היה בבית חצי שנה וכמוני יש עוד הרבה.

זאב ריינמן :

רגע, כלל המשרתים הורחבה הזכאות, הם יקבלו גם טיפולים שלהם וגם טיפולים זוגיים דרך מכון הקבע, אלו מענים שכבר ניתנו. כל העת נבחן הנושא הזה של מעטפת רגשית נמצא אצלנו בעדיפות גבוהה ועל כל - - - הרחבה שלו.

היו"ר משה גפני :

אני מבקש, יש היום גוף שמטפל בעניין הזה, אתה שומע? אני מבקש מהם את רשימת הדרישות שלהם, אני מעביר את זה אליך, אני מבקש תשובות. לפי מה שאתה מתאר אז המצב הוא טוב, בסדר פחות

או יותר גם נותנים סיוע וגם מטפלים בכל הדברים. יכול להיות שכשאני אראה את הנייר שלה ואת הנייר שלהם, יכול להיות שיתברר שיש הרבה בעיות ואני אבקש משרד הביטחון ומשרד האוצר יטפלו בעניין הזה.

יעל היבש:

יושב-ראש גפני, אני רק רוצה להגיד שכשזה לא עובד טוב הפניות מגיעות אלינו, אנחנו פורום משפחות הקבע מתפקדות כמו חמ"ל.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אני עומד לצידכן, אני ממש מוכן לעזור.

אלה מדינה:

אני ממש רוצה לבקש שיזרזו את זה, שהעניין של המענקים המוקדמים, המוקדמות, שזה משהו שתרשום ותעביר אותו הלאה, אנחנו מקבלות טלפונים.

היו"ר משה גפני:

אנחנו ביקשנו את זה שש פעמים עכשיו. ביקשנו את המקדמות, אני מקווה שיאשרו.

אלה מדינה:

יש פה נציג של האוצר? אני רוצה רגע להתעקש על העניין הזה של שעת היעדרות ותוספת של ימי חופשה ומחלה, שזה דבר שאני יודעת שגם דורש חקיקה ודורש תקציב מהאוצר, אבל הדבר הזה, אנחנו מבינים.

היו"ר משה גפני:

מי באוצר יכול להשיב לה?

אריאל הבר:

אני אתייחס בקצרה כי רוב הנקודות באמת הוצגו. אנחנו מבינים שקיימת מעטפת.

היו"ר משה גפני:

שם ותפקיד.

אריאל הבר:

אריאל הבר, אגף תקציבים, משרד האוצר. ביחד עם משרד הביטחון ראינו שקיימת איזושהי מעטפת וראינו שיש צורך להגדיל את המעטפת עם מה שתואר פה כהשלמה של אובדן הכנסה, והדבר הזה נעשה. לגבי יתר הדברים שאנחנו מדברים, אני חושב שההשוואה למשרתי המילואים היא לא במקום, אנשי קבע עם הערכה הרבה מאוד הם לא אנשי מילואים ולכן כשמעלים את אותן דרישות אני חושב שזה לא במקום, אבל אנחנו גם נשמח לראות את הדברים, אנחנו מדברים על זה בשוטף עם משרד הביטחון ועושים התאמות עם משרד הביטחון.

היו"ר משה גפני:

בוא נעשה סדר, מותר להשוות לחיילי המילואים ואפשר להגיד דרישות שהן ייחודיות למשרתי הקבע. מותר להם להגיד את הדברים שהם סבורים, בגלל שהם מייצגים את נשות אנשי הקבע, מותר להם להגיד את הדברים האלה והנייר שהם יביאו אני אעביר גם אליך, אני אבקש תשובות.

אלה מדינה:

ואני רוצה גם לחד שקודם כול יש לנו המון הערכה כמו לכולם, אני מעריכה, למשרתי המילואים, למשפחות שלהם, כולנו חייבים להם חוב גדול. יש הרבה קווי דמיון בין המשפחות והאוכלוסיות אבל יש גם

שוני. במקרה שלנו הקושי הוא רציף, ההיעדרות היא רציפה. אנחנו מבינים שבני הזוג שלנו לא יהיו בבית עד סוף המלחמה, שר הביטחון בכבודו ובעצמו אנחנו נפגשו איתו והוא אמר לנו, זה ייקח את כל 2024, אולי אפילו מעבר לזה, אנחנו מבינות את זה, אנחנו מוכנים, אנחנו מגויסים כמשפחות. אבל זה לא עניין של רצון טוב.

אישה שעד יולי עשרה חודשים לא תתפרנס כמו שהיא רגילה, כמו שהיא יכולה בשל ההיעדרות הקיצונית של בן הזוג שלה, זה לא עניין שלרצון טוב, ההתחייבויות הכלכליות שלנו ממשיכות לרדת, אנחנו בתים שבאופן גורף אני אומרת את זה, גורף, מבוססים על שתי משכורות. זה לא רק השכר של בן הזוג שלי שהוא מקבל אותו בזכות ולא בחסד, גם המשכורת שלי היא חלק מכלכלת הבית, וברגע שהיא נפגעת המשפחות שלנו נפגעות כלכלית.

היו"ר משה גפני:

תודה. הבר, זו פעם ראשונה לצערנו הרב שהמלחמה מתמשכת הרבה זמן. באמת, האנשים נמצאים במצב כלכלי מאוד קשה. אני נפגש עם אנשים, אתה עומד מול האנשים האלה והמדינה לא יכולה לעמוד מהצד, צריך למצוא לעניין פתרון. אני שמח שיש את הגופים, גם של משרתי המילואים וגם של אנשי הקבע, אתם תצטרכו לתת תשובות לשאלות האלה, זה לא דבר שעושים - - -

אלי דלל (הליכוד):

דרך אגב, לאנשי הקבע אין ועדים, אין לובי, אין שום דבר, ובאמת תודה רבה.

אלה מדינה:

יש להם אותנו, עכשיו יש להם אותנו.

אלי דלל (הליכוד):

תודה רבה ולפרגן לנשים שלהן שהן נמצאות פה והגיעו לפה באמת כדי להשמיע את קולם.

היו"ר משה גפני:

יורם מועלמי.

יורם מועלמי:

תודה רבה. אדוני יושב-הראש, אני אציג פה כמה נקודות. מה שמטריד אותי מאוד, גם מה שהתחלנו לדבר על העניין הזה של ינואר פברואר מרץ אפריל, יש פה משהו אחד מאוד גדול שמרחף פה בעצם על הדיון הזה, ועל הנושא הזה אני הלכתי לבחירות בשם מפלגת העצמאים החדשים. העניין הזה שאין רשת ביטחון סוציאלית.

היו"ר משה גפני:

עברת בסוף? מה היה?

יורם מועלמי:

בוא ניפגש בבחירות הבאות. אתה תרגיש את הזעם של העצמאים הקטנים.

היו"ר משה גפני:

אני מתנצל.

יורם מועלמי:

אתה תרגיש את הזעם של העצמאים הקטנים שבאים לפה ומתחננים בשביל הכסף שלהם. ואין לי שום תלונה לרשות המיסים רק למשרד האוצר ולממשלה שאין פה רשת ביטחון סוציאלית ובכל פעם צריך

לבוא לפה ולדרוש מענקים, 25%, 40%, כפר כזה כפר אחר, צפון דרום, בשביל מה? דיבר פה לפני כמה דקות ששון גואטה חבר הכנסת על נהריה. אני הייתי בנהריה, הייתי בחניתה, הייתי בשלומי.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אבל למה לא נחזור לדיון הזה שהוא יותר חשוב, לא? על משפחות הקבע.

היו"ר משה גפני:

בסדר, אנחנו סיכמנו.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

מה סיכמנו? זהו, זה כאילו הסתכם בזה?

היו"ר משה גפני:

לא, מה אתה חושב? שאנחנו הולכים הביתה וזהו?

אלעזר שטרן (יש עתיד):

לא, אבל אתה יודע מה הבעיה, גפני? שהן כן הולכות הביתה.

היו"ר משה גפני:

בסדר, היית בא, היית שותף לדיון הייתי שמח מאוד.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אני לא הבנתי, הסיכום הוא שאנחנו הוועד שלהם? מה הסיכום?

היו"ר משה גפני:

הסיכום הוא שהוועד של אנשי המילואים מביאים נייר לדרישות שלהם.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

נשות קבע.

היו"ר משה גפני:

ונציג משרד הביטחון ומשרד האוצר מנו רשימה של דברים שהם נותנים לאנשי המילואים. היא טענה שחלק לא נכון. על כל פנים היא לא יודעת.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

רגע סליחה גפני, מילואים או קבע?

היו"ר משה גפני:

שני דברים, זה מעניין לעניין באותו עניין. את הנייר הזה אני מעביר למשרד הביטחון ומשרד האוצר ואני מבקש תשובות.

אלה מדינה:

אנחנו כבר הרבה מאוד פגישות עם שר האוצר, עם הנציגים שלו.

היו"ר משה גפני :

אבל לא דיברנו עכשיו. מה מבוצע מה לא מבוצע. אני פחות או יותר עשיתי, יש ועד של נשות אנשי הקבע, והם את רשימת הדרישות.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

זה לא בדיוק ועד, אתה יודע.

היו"ר משה גפני :

נציגות.

אלה מדינה :

פורום מייצג.

היו"ר משה גפני :

לא ועד, אתה צודק.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

נציגות.

היו"ר משה גפני :

הן העלו כאן את הדברים האלה, הם מביאים נייר, אני מעביר את זה אליהם, אנחנו ממשיכים את הדיון, יכול להיות שאנחנו נבוא ונגיד הכול בסדר, הם מקבלים את כל מה שנאמר כאן, ובזה תם העניין. יכול להיות שנגיד אי' ב' ג' לא מבוצע.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אני רוצה רק להגיד, תראה, הסיפור הזה של ועד, אני רוצה רגע לשים בצד פעם היה כזה גוף שנקרא נשות השוטרים, הן לאנשי הקבע, והגיעו לדי הרבה הישגים למה? בגלל שלשוטרים גם אין ועד. וגם כאן אין ועד, והחברה, ודרך אגב אני חושב שאנשי הקבע גם היום לא רוצים שיהיה להם ועד, אבל בשביל זה באמת צריך להיות שאנחנו נייצג את הדברים בגלל שזו מציאות שבמידה מסוימת – וזה נאמר פה ואני לא רוצה להרחיב על זה –

היו"ר משה גפני :

אז אתה מצטרף למה שאמרתי, אין עם זה שום בעיה.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

נכון, על ההשלכות הסביבתיות שלהם, שאני חושב דרך אגב שהתקדמנו יפה בנושא של המילואים והשארנו אותם מאחור בהרבה מאוד נושאים.

אלה מדינה :

זאת התחושה.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

ואני חושב, ועם זה אני מסיים, נתת את רשות הדיבור - - -

היו"ר משה גפני:

אני מזמין אותך שתבוא לדיונים האלה.

אלעזר שטרן (יש עתיד):

אני אבוא לדיונים, אני פשוט – לא נעים להגיד – צריך לבזבז די הרבה זמן על כל מיני מסיבות עיתונאים של תוך - - - כאילו – אבל אני אבוא יותר לכאן בגלל שאני באמת חושב שהדברים האלה הם דברים שצריכים יותר עשייה.

היו"ר משה גפני:

אנחנו נקבל אותך בכבוד גדול, לא כמו את נאור.

נאור שירי (יש עתיד):

באתי להגיד לך אל תדאג, לא יתייחסו אליך.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, בבקשה, אני מתנצל, בבקשה.

יורם מועלמי:

אני אמשיך, אני רוצה לדבר פה על שלוש סוגיות. הסוגייה הראשונה, שמעתי את אמיר, אני מאוד מחבב אותו הוא מאוד עוזר, אבל שמעתי שהוא היה בנהריה לפני שבועיים או חודש ואמר שהכול טוב שם, אז בוא אני אסביר. נהריה מתפרנסת לא רק מהאזרחים של נהריה, היא מתפרנסת גם מכל היישובים מסביב, אם זה בצת ולימן וכל היישובים האלה. וכשאני הייתי שם – אתה יכול להזמין את עצמך להגיע ללימן או לבצת או לשלומי – כל אלו מחנות צבאיים סגורים, זה אומר שהפרנסה שלהם נפגעת, זה אומר שצריכה להיות המשכיות בכל מה שקשור למתווה של נהריה, זה לגבי הנושא של נהריה.

הנושא השני – דיברה פה, היא לא נמצאת פה היא ביקשה שאני אדבר בשמה – אני אהיה מאוד קצר כי יש פה נציג של התיירות, נגה - - - שהבנתי שהיית איתה בקשר, שהיא מייצגת את הסוכנים הקטנים בענף התיירות שמאוד פגועים, חלקם הולכים לפשוט את הרגל, הולכים לקחת הלוואות בשוק השחור. וכל הנושא של התיירות, בעיקר של סוכני התיירות הקטנים שעובדים מול הוועדים זו מכה מאוד קשה שצריך לתת לה התייחסות בהקדם, ולא להגיד ארבע חמש שש ישיבות, בינתיים עסקים קורסים.

והדבר הנוסף והאחרון, אני שומע פה את משרד האוצר, פיקוד דרום, פיקוד צפון, קטיושות, ארטילריות, סוללות, 2.7, 3.8, יש לי פתרון מצוין בשביל כל העניין הזה. לבקש מחברת החשמל את החשבונות של אותם תושבים או של אותם ערים, לבדוק אותם מול אותן תקופות ולראות לפי הירידה בצריכה של החשמל, זה מציין את הירידה בפעילות ולפי זה לקבוע אם כן לפצות אותם או לא לפצות אותם, ולא מה המיקום של הסוללה או אם הפיקוד קבע שזה 2.7 או 4.7.

יש לי הרבה עסקים שפונים אליי מכל יישובי הצפון, שזה לא רק אלו שנמצאים במתווה אלא גם היישובים שלא פונו, שתיירות שם מבחינת המחזורים שואפת לאפס, אין כמעט עבודה שם. ואז אומרים אנחנו כן נכניס אתכם לא נכניס אתכם, אבל אין להם פעילות. אז קחו את חשבונות החשמל שלהם תבדקו אותם מול תקופות מקבילות ותקבעו אם יש פעילות או אין פעילות ביישוב הזה במקום לקחת את כל הנתונים האלה מפיקוד העורף. איזה מין דבר זה ששם האוצר בונה על פיקוד העורף בשביל לקבל אסמכתה אם כן לשלם להם או לא לשלם להם, איזה מין דבר זה? אין רשת ביטחון קבוע בחוק ואז אתה מסתמך על פיקוד העורף? איך פיקוד העורף יכול לקבוע אם יש פעילות או אין פעילות ביישוב?

היו"ר משה גפני:

תודה רבה, אני מודה לך. אורן פסטרנק אם אפשר ממש בקצרה, אני חייב לסיים.

אורן פסטרנק :

עורך דין אורן פסטרנק מתחום הפקת האירועים, אני רוצה לדבר עוד פעם על הנושא של פיצוי לעסקים.

היו"ר משה גפני :

דיברת בפעם הקודמת.

אורן פסטרנק :

כן והגיע הזמן לקבל תשובות, לפיצוי לעסקים שלא חזרו לשגרה בכל הארץ, לא ספציפית צפון או דרום. מרגע שנגמרה תוכנית הפיצויים ב-31 בדצמבר יושבים האנשים האלה, אנשים בכל הארץ, ואין להם פיצויים. אנשים בתחומים כמו הפקות, אירועים עסקיים, כנסים, תיירות, הרשימה היא בלתי נגמרת.

יש תחומים שלא חזרו לשגרה גם עד עכשיו, אנחנו מדברים על זה שלא קיבלו פיצויים בינואר-פברואר, אבל גם עכשיו הם לא חזרו לשגרה ויש כאלה שלא רואים אם הם חוזרים לשגרה גם עוד כמה חודשים, כלומר צריך להסתכל גם קדימה. אי אפשר בכל פעם לדחות את זה ולחכות שזה יפתר מעצמו, כי זה לא נפתר. וצריך לשים דגש במיוחד על הפריילנסרים, על בעלי העסקים בקטנים, כאלה שהמחזורים העסקיים שלהם מגיעים ל-300,000 בשנה ובקורונה משרד האוצר ידע לבדל את הקבוצה הזאת ולתת להם מענה.

היו"ר משה גפני :

תודה רבה.

אורן פסטרנק :

אלה אנשים שאין להם עומק. אני דיברתי בסוף הדיון הקודם עם נציגי האוצר, עם סמנכ"ל האוצר וגם עם אמיר, והבנתי כמו שהם אמרו היום הם אומרים חברה נכון יש לכם ירידות במחזורים אבל גם במהלך שנה רגילה ללא מלחמה גם יש ירידות במחזורים של 25%. אז בסדר אמר את זה גם רועי פה קודם, כנראה שצריך ללכת על פתרון רוחבי לכל המשק, גם צפון גם דרום, כל התחומים. אז יכול להיות שצריך לעשות את זה מודולרי, וזה לא יהיה מ-25%, כי יש עסקים שבכל שנה שגם יש להם את ירידות המחזור האלה ללא תלות במלחמה, ואז לקבוע שזה יהיה רק למחזורים נמוכים מ-25%, ומי שהמחזור העסקי שלהם יותר גבוה זה יהיה מ-40% וכן הלאה ולפתור את זה בצורה רוחבית לכל המדינה.

משפט אחרון, אני חייב להגיד בכל פעם שאני מדבר פה חברים, אני מבקש מחברי הכנסת וחברי הממשלה לעשות כל מה שהם יכולים להחזיר את כל החטופים הביתה וביניהם 32 חברים שלנו שנחטפו מאירועי הנובה והפסיידאק.

היו"ר משה גפני :

תודה רבה, גלעד קריב, אם אפשר דקה.

גלעד קריב (העבודה) :

כן, בקצרה אדוני. אני מבקש להזכיר שמכיוון שההוצאה לחל"ת ניתנה לששה חודשים, אותם גורמים, אותם עובדים ועובדות ביישובי הצפון שלא פונו אבל הם תחת מצב בטחוני קשה.

היו"ר משה גפני :

דיברנו על זה באריכות.

גלעד קריב (העבודה) :

מכיוון שאני יודע שבאוצר דיברו על כך שהם עובדים על איזשהו מתווה לפחות בתחום התיירות והאירועים אבל הגענו לחג הפסח ואין פתרון, אז מה קורה כרגע עם העובדים של כל הענפים האלה? אין להם חל"ת, מה הם אמורים לעשות בדיוק? יש גל פיטורים.

היו"ר משה גפני:

תודה רבה. דיברנו על זה, אני מחכה למתווה עכשיו. מה השם?

אילנית פינשטיין:

בקצרה, אילנית, מכון תערוכת אמבר, אני רק רוצה להוסיף שתי מילים לנושא של חובות אבודים מעזה, זה לא רק חברות הטקסטיל, אני מזכירה, יש פה כמה מכוני שהיו פה, מכוני תערוכת, כמה יבואנים.

היו"ר משה גפני:

אנחנו יודעים.

אילנית פינשטיין:

אנחנו איבדנו שם הרבה מאוד כספים ששוכבים שם בסחורות שהעברנו. יש חשבוניות, אפשר להציג את הכול ומתווה אני רואה כבר בפעם הרביעית. השאלה אם להוסיף את זה לאותה רשימה?

היו"ר משה גפני:

כן. תודה רבה. רבותיי אני מסיים. אנחנו נמשיך את הדיון הזה.

אני מבקש, אמיר, גם מרשות המיסים שלכם וגם ממשרד האוצר וגם ממשרד הביטחון קודם כול לגבי המתווה, אני הבנתי שאתם רציתם שאני אאריך את הישיבה, שאני אעשה אותה ביום יותר מאוחר, אני לא יכול לעשות אותה ביום יותר מאוחר. לא עמדתי על קוצו של יוד שזה יהיה ביום רביעי ונתתי עוד כמה ימים, אבל אני מבקש תשובות גם לגבי היישובים הדרוזים, גם לגבי המתווה עצמו וההצעות שהועלו כאן שיכולות לפתור את הבעיה גם לגבי התיירות וגם לגבי הנושא של חובות אבודים שעל זה תוגש רשימה. גם את התערוכת שנדע פחות או יותר על איזו תמונת מצב אנחנו מדברים.

לגבי הנושא של המילואים וגם לגבי הנושא של אנשי הקבע, נשות הקבע, אנחנו נקבל את הרשימה הזאת, אני אבקש תשובות, ואנחנו נמשיך לעקוב אחרי זה.

אני מודה לכם, תודה רבה לכולם, מחר יש ישיבה נוספת. תודה רבה, הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 12:01.